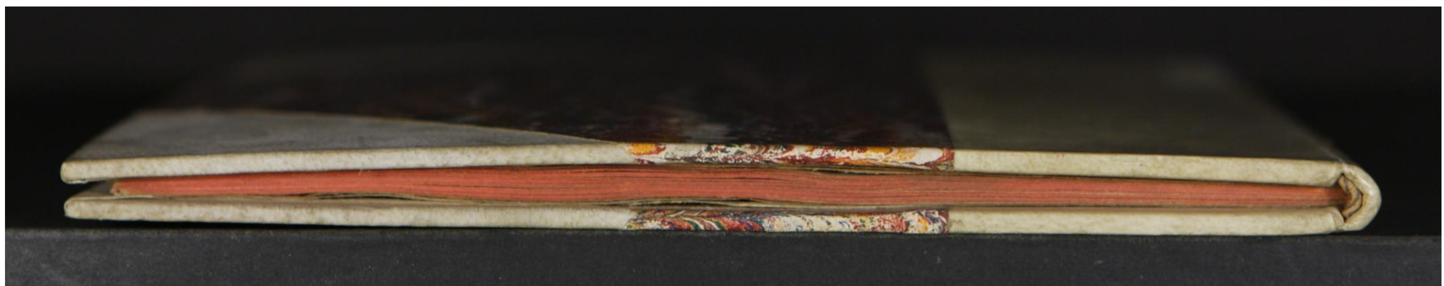
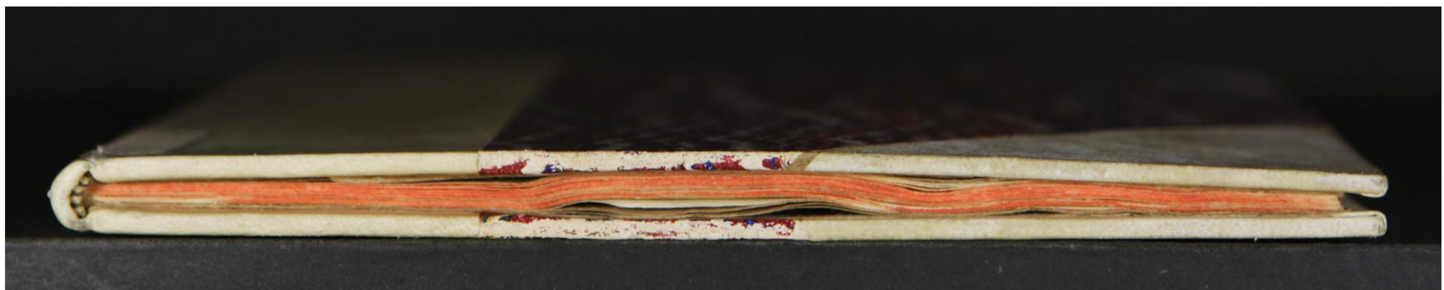

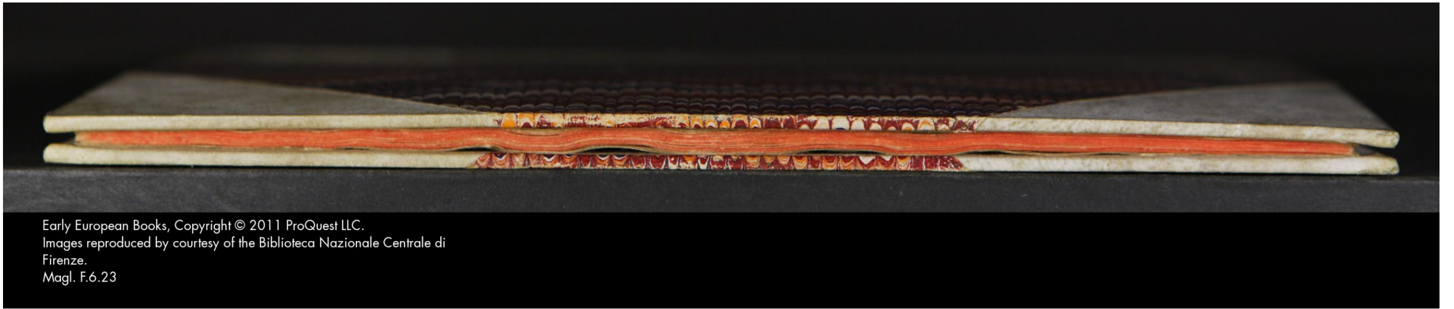
ABULI
3
Nazionale
Firenze

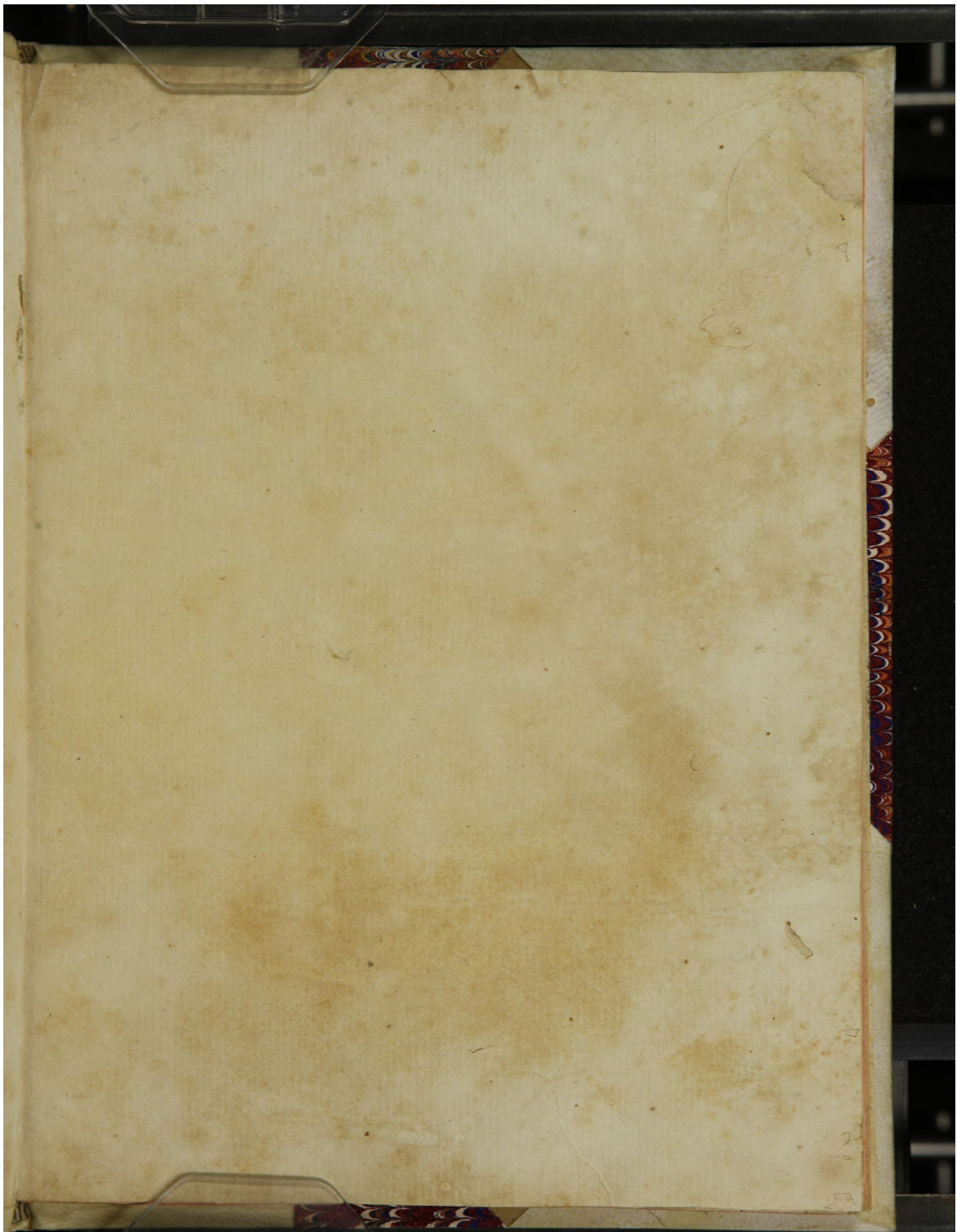

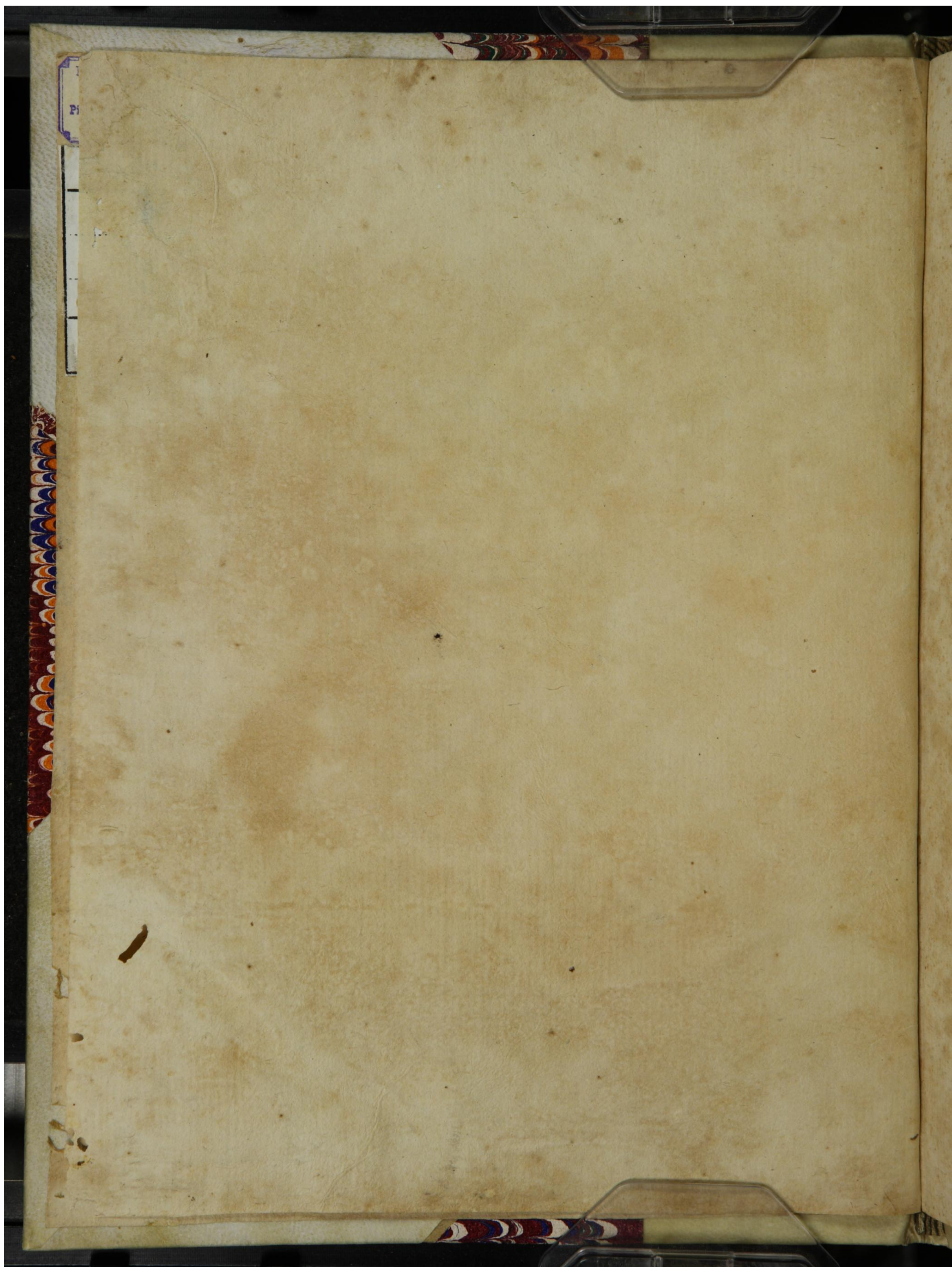

INC
Bibliot
Centr

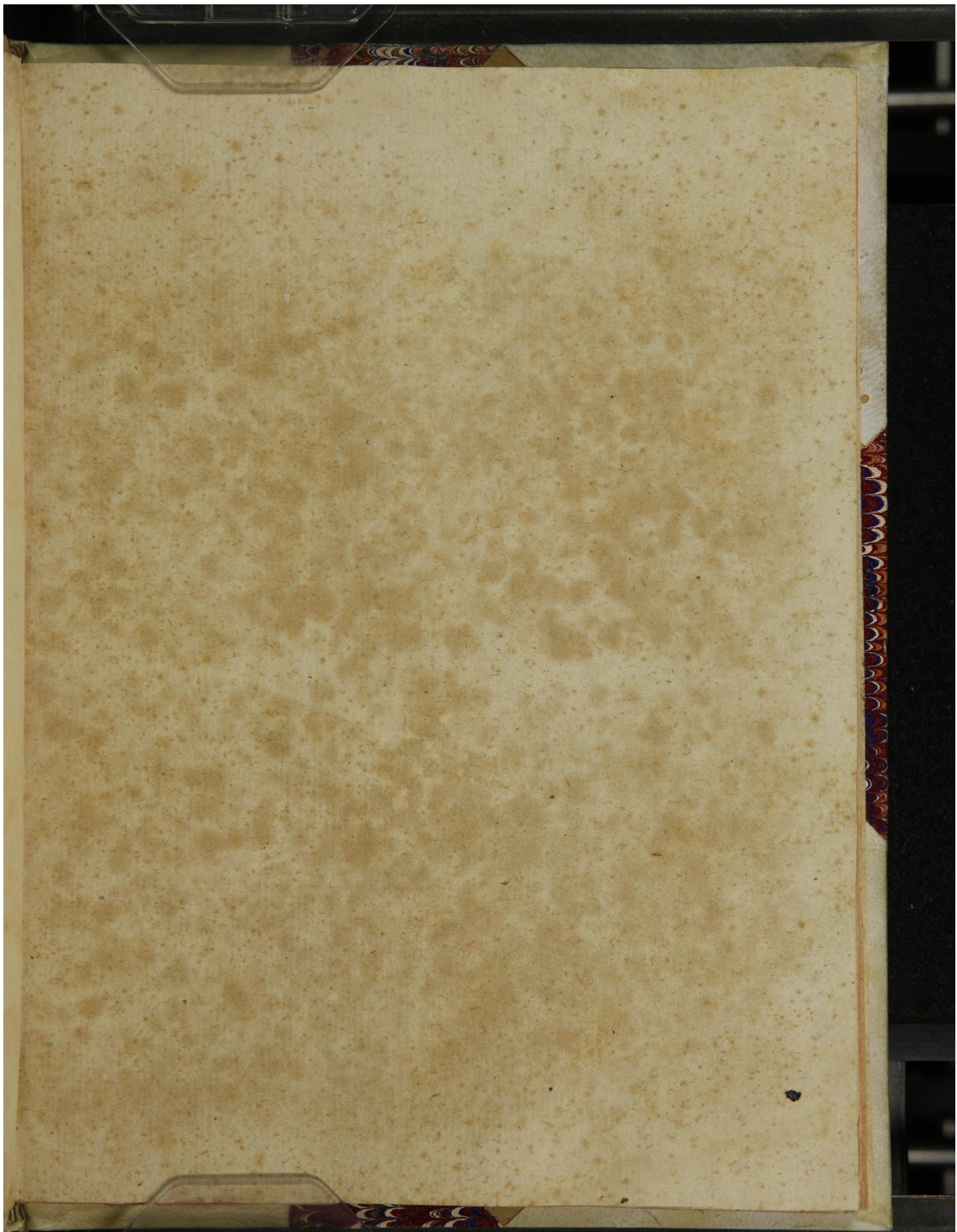

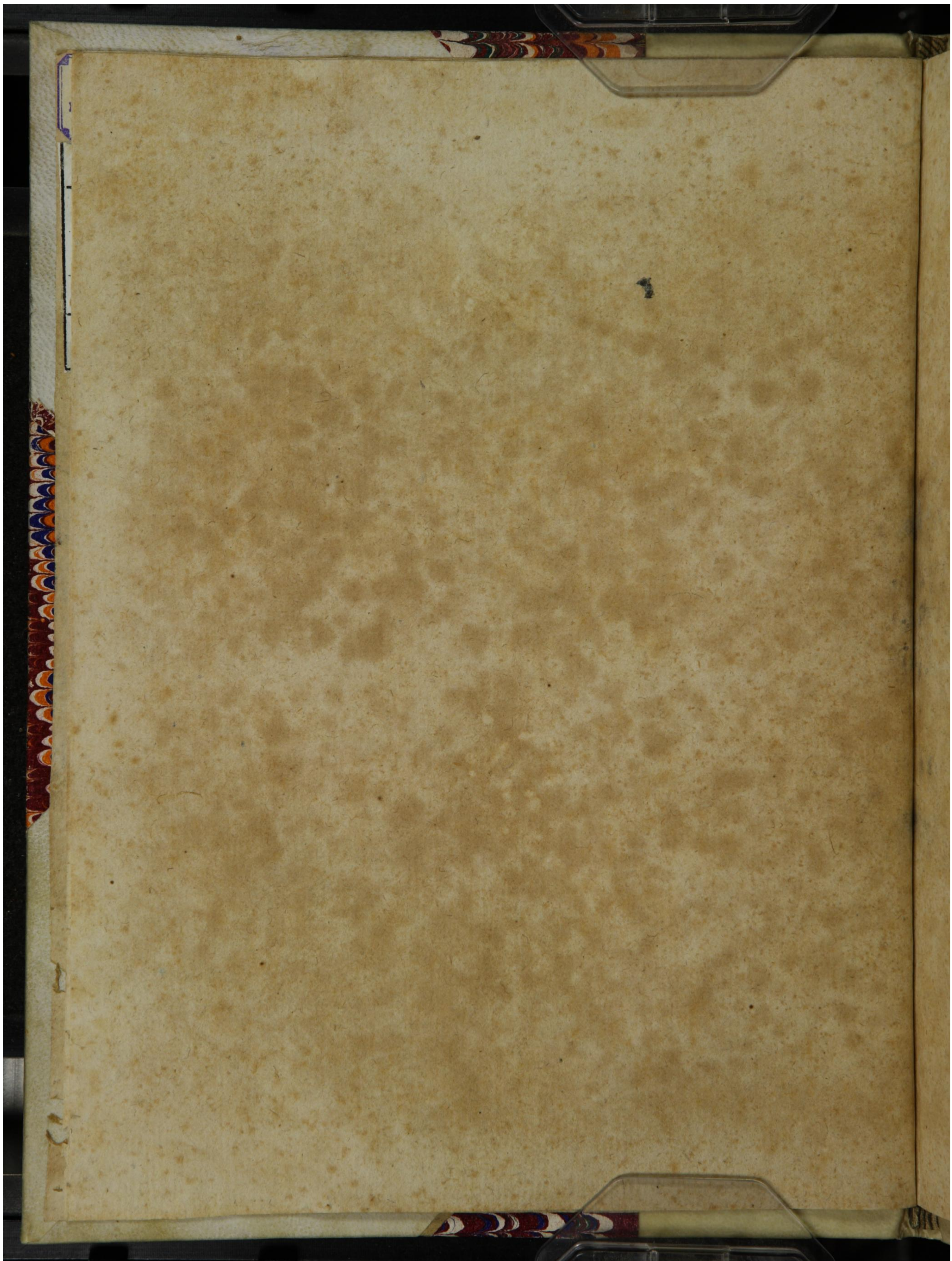

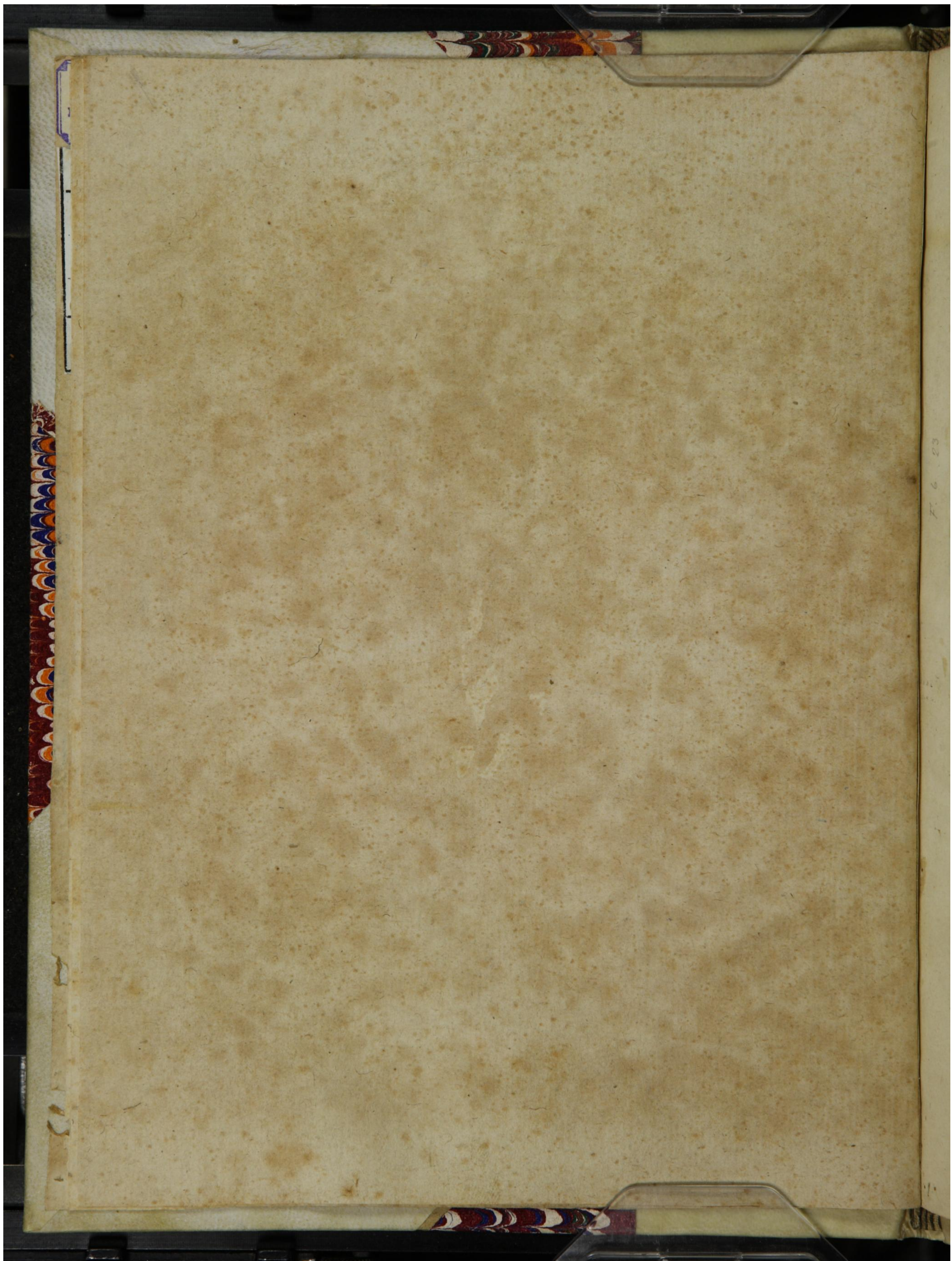

FRANCISCI ARRETINI IN PHALARIDIS TIRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u Ellem malatesta nouelle princeps illustris tantã mihi dicendi facultatem dari: ut uel præstãtiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in latinum traductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum enim assequeretur: nonmodo non multitudinis: sed ne doctarũ quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittam; neq; enim huiusmodi sunt quæ possint breui procemio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicẽdi copia: quæ non tuo: & maiorum tuorum splẽdore superaretur. Tacebo igitur in præsentia antiquissimam Malestarũ familiam: quæ non flaminæ modo in qua fœlicissimo principatu diu floruit, sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimum semper extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut non opus esset antiquiora consectari. Tacebo Pãdulfum: Carolum: & Malatestã patruos: quibus nec bellicæ rei gloria: neq; litterarum (quantum in principibus requirendum est) studiis non libertate: nõ cæteris uirtutibus: sua tempora præstantiorem habuerunt: qui adeo inter se de uirtute contẽdisse uidentur: ut quem præferas difficile sit ferre sententiam. Adeoq; oĩum iudicio laudant: ut siqd egregium: siquid magnificum: si quid principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex illorum fortiter gestis acute dictis prudenter excogitatis exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitoribus digna soboles: nulla exparte eorum laudibus inferior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatem: libertatẽ: mores ĩtegerrimos: quæ alias ut dixi latius prosequar intelligerem: omniũ maxime delegi cuius nominis Phalaris noster ĩscriberetur: de quo ut ĩgenue quod sentio profitear: maxime malorũ nostrorũ uel negligentiã: uel ingratitudinẽ admiror qui de tanto ac tã præclari ingenii uiro: uel nullam penitus: uel crudelitatis tantũ fecerint mentionem eoq; rem adduxerunt: ut eius dũtaxat sæuitia nota sit omnibus Animi aũt magnitudo: liberalitas: doctrina: ingenii acumẽ penitus sileatur. Sed profecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio acerrime examinato uirtutũ merita subticere. Neque arbi-

Tacebo ornatu[?] Tra lex & repetitio simul et semel.

tror adeo Phalarim in eos a quibus insidiis petebatur q̄ doctos uiros ī phalarim fuisse crudeles Qui uero & unde fuerint: nemo latinoꝝ q sciā: meminit Cicero & Valerius maximus crudelitatem eius & cædem breui attigerunt. Eusebius Cæsariensis tempora quibus tyrannidē apud agrigentū exercuit: & ea quidē dubia annotat. eius aūt epistolæ longe magis & conditionis eius & moꝝ p̄se ferūt testimoniū. Sed nūquid ei credēdū? Ego quidē inter oīa scribendi genera nullū uerius q̄ epistolas existimo. Historia oīum iudicio uera comprobatur. Verum si recte cōsiderabit̄ scriptoꝝ affectus: amor: odiū: metus: & id genus alia quin multa addant: multa subtrahant: nemo asserere dubitabit. Accedit reꝝ cōsilioꝝq̧ ignoratio: neq̧ enim oībus itersuerūt: & res alienas plerūq̧ scriptitāt: de qbus difficile est præter euentus iudicare: & eos alii aliter sæpenumero: ut fere usu euenit referunt. Epistola uero & si ī his simulari multa possūt & dissimulari ueriores tn̄ eē qs dubitet? Plerūq̧. n. res nr̄as scribimus: petimus: negamus: arguimus: res nr̄a agit̄: ex quo maxime affectus & cuiusq̧ mores ōndūt̄ q̄si in hoc quoq̧ scribēdi genere: tū metus cū cōciliādæ amicitiæ gratia: tū ut uiri boni eē uideāt̄: nōnulli simulāt aliq̄do: non eiusmodi Phalarim cōtenderim. Et recte quidē: perge quæso has epistolas diligenter. Et si illius cōsiderabis ingeniū inuenies in Phalaride nullum simulationis argumētū: Inuenies maximi animi uirū: q neminē formidet: neminē ad gratiā alloquatur. Inuenies apertæ frōtis hoīem: q qđ aīo: id etiā ore hēre uideatur. q nullā boni uiri opinionē aucupet̄: qppe qđ & gloriā: & omniū adulationē recuset atq̧ contēnat. Vis ī deos: in patriā: pietatis exemplū? Hēs phalarī: q & de his pie loquit̄: & exul ad restituendā patriā atq̧ ornandā pecunias dilargitur Vis studiorū musarūq̧ amatorē phalarī ītuere: q Stesicoꝝ poetā inimicissimū captū a se: musarū reuerentia seruauerit. Vis liberalitatem: quē Phalaridi præpoēs? Neq̧ enī quod non accipiat: sed quod a se munera non accipiantur sæpe conquerit̄. Quis bene de se meritis gratior Phalaride: qui manifesto coniurationis crimine cōtra se deprehēsum: medici sui precibus cōdōauit? ꝓ pluribus spōte sua pepcit: Hæc & huiusmodi plura q̄dignissimo pricipe ī his epistolis facile qs poterit ītueri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratiōe potest: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seruet: ne affectu & cōscientia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos non

nunquam trahatur. Ceterꝝ in his epistolis nihil grauius: acurius pressius: & græcorꝝ & latinorꝝ pace dixeri: in hoc scribēdi genere inuenies. Cuius dicēdi characterē utinā mea assequi potuisset oratio: sentētias tñ spero me assecutū: quas & prudentia & sapiētia plenas: & ad beneuiuēdum principibus maxime accomodatas qs negauerit? Hasꝝ igit̃ quom in manus mihi uenisset: elegātiā admiratus dolui eas duo milia fere annorꝝ nostros homines latuisse. Quare non arrogantia: neqꝫ enim uires meas ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione adducti in latinū uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturū intelligerem: subii tamen: satius ratus iculriores haberi q̄ nullas. Crudelitatis autem qua omnes eū accusant: non tantum mihi ipse arrogo: ut melius quātam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam agit quæ q̄ sit probabilis tua poterit præstantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionem non parum facere arbitror: Ex primis siciliæ tyrānis fuisse Phalarim Supbi Tarquinii tēporibus. Nā & Pythagorā: ad quē Phalaris scribit eo regnante floruisse & Liuius & Aulusgellius & Eusebius asserunt: Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregrino & exuli cretensē enī & a patria a stiphalide exulē se ipse testatur. Et ei quē paulo ante ne parē quidē habuisset parere indignabant̃. Hinc populorꝝ odiū: hinc coniurationes: hinc phalaridis metus: & quæ de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benignitas tua & morꝝ tuorꝝ præstantia talē eū subditis semp se gesserit: ut nihil q̄ te carius: nihil tibi magis q̄ uitā q̄ fœlicitatem precent̃: uel aliorꝝ principū exēplo quid metus possit non ignoras. Vnū præterea in his epistolis me nō parꝝ pturbauit: ꝙ non nullæ ita mendosæ sunt: ut nulla possit rōne earū sentētia coniectari. Nec mirū quom etiā familiares Cicerōis epistolæ quas frequēter in manibus hēmus: librariorum incuria q̄ mendosissimæ inueniant̃. Eos egi locos annotaui conatus: tamen in quibusdā nō absurdā ꝓ loco ferre sententiā. Quod si particulis illis correctis ad præstātiā tuā mittā. Sed iam phalarim ipsum audiamus.

Phalaris Alciboo.

Olicletus messenius quē ꝓditiōis apud ciues tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolores tibi & lachrymas nūciare. Tu aūt ne ipe medicæ artis īuēta Aesculapius cū oībus diis sanare unq̄ potuisset. Aduersam n. corpis ualitudinē ars sanat. Ai aūt morbo sola mors medet̃.

q̃ tu pro multis & magnis celeribus non qdẽ coactis: quorũ me arguis: ſed uoluntariis grauiſſimã expectato.

Hieronymo.

r Ogaſti me quibus adductis rationibus leontios ĩ agrum quem mihi auferunt contra me impetũ facieres: uictu rũ me cẽſuerim. Ego uero quod iuſtitiorem cauſam ha beam omitto: quippe qui nõ ſolũ belli auctor: ſed propulſo illa tũ. Hoc enim nullius eſt apud uos momẽti: illud autẽ quod & ſi uos diſſimuletis: ſcire tamẽ uos neceſſe eſt. Dicere ſane poſſum uiris fortibus pecuniis: nauibus equis me ſuperatuꝝ: quoꝝ om nium uos indigi cum eo hoſte certatis: qui & horũ & fortunæ opulentiſſimus eſt.

Nicophemo.

d Vos in leõtioꝝ cõcionẽ miſerabili cruciatu periiſſe enu meraſti: eos quom nobis inſidias tenderet: interemũs Tu autem nõ intelligis quom calãitoſum eorũ defles interitum nõ ſolũ his exemplis nobis nõ moliris inſidias. ſed in leõtinos quos in bellũ cõtra nos cogis pigriores reddere: ut in talẽ hoſtẽ iiuſte bellũ moueãt. Neq̃. n. fieri põt eũdẽ & odio hẽri propter crudelitatẽ: & pp mollitiẽ cõtẽti Q d' ſi ad uota res ſuccedãt: neq̃ his certaminibus uobis ĩuidimus: neq̃ cõtendere dehortamur.

Timonarti.

a Lci bello leõtinos: ut autem dolori ſufficias: nec penitus abſumaris non omnia tibi ſignificamus. quemadmodũ una cũ iis thaurominitanos & zaclẽſes eorum ſocios ſu perauimus. Neq̃ quod captiuos talentis cẽtũ pro his acceptis dimiſimus: quippe qui nolim te tã fœlicis nũciis dolorẽ extincto in merito uideri hominem interemiſſe.

Policleto medico.

n Eſcio quid de te potius admiter Policlete medicinæ fa cultatem: an morum fidem: facultas enim aduerſam ty rãni ualitudinem: mores enim tantæ cædis premia ui cerunt: per hæc ambo iuſticia tua diſcurrens: duobus me peri culis periclitãtem: ui ſcilicet incurabilis morbi: & hoſtium pre miis liberabit. Soli nãq̃ tibi licuit ſi morbo periiſſem: tyrannũ uideri ĩteremiſſe. Sin minus quom quicq̃d mihi dederis: id prõ pro animo ad ſalutẽ accederim: me interimere: qd' tibi plurimũ adeiuſmodi premia cõſequẽda ꝓfuiſſet. Verumeniuero nolui ſti precium iniuſtum iuſtæ laudi præferre. Si quidẽ fortaſſe oc-

casio illa temporis ad me interimēdū propter morbū iuste cædis causa non habuit. Ego igit̄ quod ita mecū egeris quom i tua essem potestate: dignam tāta uirtute laudē referre nequeo. Hoc unū scio eā te assecurū doctrinā: quæ deo digna sit: qui medicinæ artem inuenit. Veruntamen cū medicinæ & fidei laudibus misi ad te animi mei erga te monumēta puri auri phialas quattuor. Crateres argenteos nō nostri temporis artificii duos. Poculorum thericliorū paria decem. puellas īpollutas uiginti. Quin quagitamilia athicorū scripsi preterea & Teucro: ut in rerū mearum dispensatione id tibi salariū daret qđ nauiū: gubernatores & corporis custodes: & reliqui cēturiones accipiunt: paruā profcō pro tanto beneficio uicē. Sed addat̄ minori meæ gratitudī me cōfiteri nō habere quo pacto pro mētis tibi debitam possim persoluere.

Policleto medico.

l Iberaui tui gratia Calleschrum: qui mihi tam manifeste insidias fecerat: ut non solū eas confiteretur sed coniuratos etiā indicaret. Adderetq; quo loco & quando & qua ratione me aggressuri essent. Atqui īmemoris uiri esse uidebatur hoīs salutē ei denegare: qui salutē aliis elargiatur: simul et reputabā meū esse talē gratiā referre medico q me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es: & omnes sanas indigentes. Cognoscat autē suā temeritatem Calleschrus. ꝙ uitæ a te gratiā accipit: quā alii iuste abstulit. Abstulit enim quantum in eo fuit: quāuis fortuna nō ꝑmiserit.

Messeniis.

a Vdio Policletū medicū uestrū tanquā agrigētinoꝝ ꝓditorē accusare: ꝙ quom me grauissimo morbo laborātē īterimere potuisset: eo me liberauit & iusticiæ eius laudē īiusticiæ accusationē uertiri: neq; uos huiuscemodi cōfiteri pudet. Ego autē admodū eius autē: sed lōge magis eius mores admiror: qđ quom me tāquā morientē suæ fidei creditū haberet nō ut tyrānū ītéremit: sed ut ægrotū omni conanime ī pristinā restituit ualitudinē: atqui uestris calūniis ne minimo quidē detrimēto affectus est. Mea uero in liberalitate īter siculoꝝ ditissiōs in primis potest ānumerari. Nō igitur ignoro quin ob meam in Policletum liberalitatem omnes agrigentinorū proditores potius q̄ phalaridis percussores dici exoptetis. Messeniis.

On ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis
n coronis & aliis multis pretiosisq; muneribus quæ diis
uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterũ face-
reris: ut scilicet aut ipsis diis pie offereris: aut iis neglectis inter
uos ea partiremini qđ ipsi fecistis Simulata nãq; mihi iniuria ac
si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerũt: ĩ deos sacrilegi
um cõmisistis. Quid enim refert munera iã dicata an tãtũ desti
nata diis auferre: utraq; enĩ illoꝝ nõ mittẽtium sunt. Nos igitur
gratiã ĩ deos: uos ĩpietatẽ ostẽdistis. Siquidẽ & dãtẽ me: & uos
rapiẽtes nouerunt. Satis autẽ habeo: ut deoꝝ qui a uobis spolia
ti sunt irã experti: uos ipsos scelestos ĩtelligaris. Nã cum ex aliis
tũ ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucro putastis:
nihil eorum sceleratũ esse cõfitemini: nisi forsitã ipsi thesauri du
plicẽ sortẽ habeãt si inter uos distribuanť bonã: malã: si diis dicẽ
tur. Præterea palã uos ĩpsos impietatis arguitis. Principes enĩ
decernẽdæ hostilis pecuniæ causam ad populũ referũt: uos autẽ
populus ad principes. Et qđ oĩum grauissimũ est deos tãꝙ ma
los homines si munera a tyranno accipiãt proditionis in simu-
latis. Verũ tres qui sentẽtia ũra bene rẽ publicã gerũt: qui ue nõ
semel messanã: queadmodũ agrigentũ si quas petierãt pecunias
dedissem meæ ditioni subdidissẽt: ĩpune dimittitis. Cuius rei cã
ẽ: quod eadẽ estis qua illi sentẽtia neq; libere in huiusmodi aucto
res animaduertere potestis: quom omnes capiẽdis muneribus
sitis obnoxii. Sed ne uidear munerũ gratia hæc dicere: ne mini
mũ quidẽ hanc amplius curã suscipiã. Meritas uero temeritatis
uestræ pœnas debitis quos uiolastis & de me & de his quæ ĩpu-
ne in eos ausi estis. Valete. Valete autẽ quom duplicẽ habeat si
gnificationẽ nolĩ uos ignorare in deteriorẽ partẽ esse accipiẽdã.

Magarensibus.

On queror de ingratitudine uestra: quod quom de uo-
n bis sæpenumero bene meritus sim in finiũ controuersia
quæ mihi cũ finitimis erat: falsum cõtra me perhibui-
stis testimoniũ. Meã autẽ accuso stultitiã: qđ a uobis frequenter
lacessitus adhuc nõ sim factus sapiẽtior. Nã quom nullo unquã
tẽpore nostrũ erga uos beneficioꝝ memores feritis: nos tñ ac si
ea nũquã obliuioni mãdassetis: nostrã erga uos beniuolentiam
liberalitatẽq; semper ostendimus. Thirseno.

I eos qui necessario ĩiuste aliqd admiserũt ĩ posterũ me
f ritas expectare pœnas oportet: queadmodũ in egesten
siũ consilio es concionatus: quom opera ad diuinã pro

uidẽtiã retrulisti: quæ nã spes de te ipso habẽda ẽ quom nõ ex necessitate: sed spõte tua & cõsulto iniq̃ oĩa ꝓlabaris. Leusippo.

f Ilio tuo pp iuuentã: tibi pp seniũ pcimus quãuis nullam ueniã mereamini. Verum nisi a temeritate desistatis: neq; illũ iuuenta neq; te seniũ eripiet. Immo eo uos grauiori supplicio afficimus quo maiore. uenia dignos duximus.

Cleostrato.

a D modũ mihi risu dignũ & admiratione uidet̃ ut quispiã admonitiõibus tuis melior fieri possit: & cõtinẽtior. Quippe qui alios castigare uult omni eũ crimine liberꝝ esse oportet. Tu uero & his quæ in alios reprehẽdis criminibus & ĩnumeris aliis obnoxiis tanq̃ oĩo irreprehẽsibilis: alioꝝ errores corripis. Menacli.

u T equos tibi paratos ad pugnã misimus: & teucro ut pecuniã daret & mãdauimus. Si qua alia re tibi opus est: ne pigeat ad me scribere. Nihil enĩ tam magnũ a nobis petieris: quin id tibi liberti animo largiamur. Aglao.

t Hesauros nostros quoscũq; nobis deus largitus est: ad fortunæ mutationes cõdidimus: nõ in sinu terræ quemadmodũ ad omnes: sed in amicos quia nobis dona accipere nõ dedignantur. Tu uero neq; ĩ hoc benignũ te nobis exhibes: utq̃ tum in nobis est si principatu deiiciamur: ullã spẽ habere possimus. Atqui si nõ prius: nũc saltẽ nũquã depositũ accipias mihi seruãdum: & in hoc amici munere fungare. Nullã enĩ terræ ptẽ fidã nobis ducius: si uobis amicis optimis tanq̃ pulueri diffidamus. Qui si fortunati fueritis: q̃uis me aduersa fortuna prostrauerit: lætus tamen nihilominus fælicem ne existimabo.

q Vom neq; uidear: neq; sit ĩiustũ eũ qui prior iniuriam intulerit ulcisci: quom primũ nos læseris a nobis postmodũ idem expecta. Herodico.

a Lius ĩiuria affectus nullã ĩferẽti minet̃ ultionẽ: ut q̃ minimũ apud illũ suspectus hẽat̃. Ego autẽ degeneris uiri offĩm existimo nesciũ atq; ĩcautũ aggredi. Quare quom me læseris ultionẽ caueas admoneo, ut añ expectatiõis metu: tandẽ ipso supplicio torquearis. Ariphœto.

Pera tua & his quæ misimus: & lõge maioribus p̃miis digna sunt. Mea aũt pscrutari noli. Nihil. n. ĩ his potius q̃ silentium ducimus. Amphinomo.

q Vom in uiros bonos aliquid confero: non dare

mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare te rogo ne tāq̄ dantē me: sed debentē tibi gratiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

T mea causa plurimum tibi debere gratiam intelligo & coīs filii: quē tibi reliq Crythia. Mea ꝙ quomodo patria exultarem: uidua ꝑmanere q̄ cuipiam nubere maluisti: quom te plur īmi uxorē expeterent. Filii quoniam tu'i eo: & matris munere & patris functa es: neq̨ uiꝝ aliū ꝓ phalaride: neq̨ filiū ꝓ Paurola tibi delegisti: sed pro secundo uiro priore contēta es. pro alio aūt filio quē ex priore conceperas edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eam quā spōte tua cœpisti educationem usq̨ dū pro ætate doctus neq̨ patris amplius neq̨ matris īdigeat. Hoc ego abs te tanto studio contendo: non quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolentia diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Poteris autē ex āi tui affectibus prūm in filios metu ītellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere.

Paurolæ filio.

Axime utrūq̨ parentē fili mi'amare te debet & plurimi facere. Filio nāq̨ & pium est & honestum: ut genitorum: & qui in eum tot beneficia contulerint recordetur. Quod si in altero ab officio desistēdum sit: patrem potiusq̄ matrē negligas oportet. Non enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiōe filiorū officia. Sed hæc q̄dē quom eos tulerit peperit educauerit: īnumeros quoq̨ alios pro his subit labores ille āt quom a matre educatus sit filius & adultus: non minus eius se fructū promereri arbitratur qū nihil in eius educatiōe molestum tulerit. Peculiare autē quoddam & magis proprium quā cæteræ matres tua in te hēt propter meum exilium. ut enī te educaret plurimū laboris ꝑpessa ē: amboꝝ curas sola sustinuit. Tu igitur quæ utriq̨ parenti officia debes: uni matri quæ omnes pro te labores subiit redde: paternis nāq̨ officiis materno amore satisfacies. Nihil ego amplius abs te efflagito: si ī eā quā debes pietatē ostēderis. Immo & accepisse abs te maiorē īmodū beneficium ꝓfitebor. Decens eī ē si matri gratiā ꝓ multis ī te officiis rettuleris maximū a patre beneficioꝝ tuoꝝ initium existimari.

Paurolæ filio.

Væ a patre in filium debentur officia tibi præstitimus pau

rola. quæ uero tu patri debes: si quom possis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contemnere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris. Atq; scias uelim eruditionis utilitaté: si mihi obtemperaueris: non eum qui gratiam acceperit: sed qui dederit: longe maiorem consecuturum. Erythiæ uxori.

I nostræ tyrannidis mœtu Paurolã agrigentum mittere non audes: tibi & tãq̃ mulieri: & tãq̃ matri unico filio timenti ignoscimus. Sin tãq̃ sola non mecũ eũ genueris: soli tibi habendum censes: iniq; causam parentũ diiudicas. Rigidissimo enĩ iure patris filius est: nõ matris humani uero utriusq; par. Si auté quod aliquando patri filium cesseris: iccirco in eo ius tuũ minui arbitraris: quid de eo censendũ ẽ: q ne particeps quidé unquã fuerit. Aequioré igitur te pstiteris si eũ ad me miseris: nõ serius: sed q̃primũ: cũ his muneribus ad te rediturũ quæ Phalaridis & Crythiæ filium deceant. Vt si nõ mecũ: sine me saltẽ opulenter & laute uiuere possitis. Quis enĩ familiariũ gratia uxore & filio neglectis locupletari cuperet: ego sane uestri studiosus: ut uirum & patrem decet statui rerum mearum non modicam partem in uobis dilectissimis collocare. Et quam celeri me quidẽ cũ aliorũ tu aduẽtantis senectutis gratia: maxime autẽ propter morbũ: q nup mihi grauissimus cõtigit: qppe q me admonet, ut ultimũ uitæ terminũ homini præsentẽ diẽ semper existimẽ. Aduentũ autẽ ex certa agrigentũ: & rursum ad te reditũ: patris beniuolentia tutiorem q̃ maternus metus præstabit.

Paurolæ filio:

Oronã abs te sexcentorũ aureorũ pondo: & bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus. Qua nos ea tantũ die qua patris diis p uictoria aduersus leõtinos uota soluimus coronati dono matri tuæ Crythiæ misimus: Neminẽ enĩ tã pretioso munere q̃ matrẽ digniorẽ inuenĩus. Vtinã tu & decentior nobis & gloriosior corona fias: quom parentum uotis: ut te decet: satisfeceris. Paurolæ filio.

Vom ĩ himerã necessario ueisiem Stesicori filias: quom poemata canerent audiui. Parti quæ Stesicorus: pti quæ ipse uirgines ediderãt. Harũ uero carmĩa Sthesicori carminibus inferiora. Aliorũ ãt: siqs ea cõpararet lõge erãt elegãtiora. Quãobrẽ & eũ qui docuerat: & eas quæ pter naturã ĩ rãtã uenerãt eruditionẽ: fœlicissimas duximus. Age igit̃ Paurola: ma

xime eni hac quoq causa desidero: ut doctrinæ inuigiles qua tā dem sententia corpus armis uēationibus aliisq exerces laboribus Animum āt græcis litteris disciplinisq incultū reliquis: & quē primū & non solū in his exerceri oportuerat corporis ei cura est hn̄da bōæ ualitudinis uel corroborādoꝝ mēbroꝝ gr̄a nisi qs in sacris agonibus exerceri uelit aī uero mores oēs eū itelligeř opor tet dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod pleriq accusant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iure ipso conueniat: iccirco uires corporis exerces: tanq tibi ad huiusmodi principatum asse quendū necessarias. Verum si recte sapies: ab eo quem principatus pœnitet sententiā accipies: qui nō sponte: sed coactus hanc sibi uitā delegit. Qui tyrannidē expertus: tyranno subiectus: quā tyrannus esse malet. Ille enī unū duntaxat tyrannū formidat aliis incōmodis liber. Tyrannus autē & qui extrinsecus isidias moliuntur: & q se custodiūt timet: necesse nanq est ut in formidine & miseria ipsos primū uereatur custodes. Quare sapientius accepta consulentis patris beniuolentia: æqualēte oībus exhibeas: perpetuos uero mœrus & periculoꝝ sine ulla qete arbitriū & hostibus & hostiū filiis relinquas. Quod si rerū inexperientia & iuuentute pulchrū qddā & iucundū tyrannidē & non potius supremas calamitates existimas: maiorē i modū aberras: & profecto ob eius ignorationem. Verum tamen deū precare: ut nunquā in tyrannicæ fortunæ experientia uenias.

Camarinensibus.

T in Gelliā misi: & ad leontinos & ad uos itē mittendū existimaui: ut mihi p̄sēria auxilio eētis. Neq enī armis: neq eqs idigemus neq uiris quoꝝ uacuā dicitis hēre ciuitatē sed pecunia. Leontini nobis quinq talenta q̄primū miserūt. gelli ꝑmiserūt decē. Vos aūt neq leontinis tardiores: neq gellis minus liberales arbitramur.

Lycino.

On recte in leōtinoꝝ concione: me ac si affuissem tibiq potuissem respondere: interrogasti: Quis unde quibus ue sim ꝓgenitoribus. Ego uero quēadmodū metipsū phalari laudamātis filiū genere astyphalēsem: patria exulē tyrānū agrigentinorū multa expertū & aio in hūc usq diem inuicto: Non secus uoui lycinū cynedū ipueris. in iuuēibus salacē: in mulieribus adulterū: temerariū in legibus: luxuriosū in uoluptatibus: segnē in pace: in bello desertorē: q & tuaꝝ in me cōcionū: & hoꝝ quibus

te rephẽdo scelerũ mihi pœnas dabis: si nõ citius: at saltẽ quom leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent.

Leontinis.

I meũ cõtra uos bellũ solui desideratis: nihil ueriti: mihi Iuvenũ tradite: ut oĩ ira & ĩdignatione in e ũcffusa: a meo in ciuitatẽ uestrã furore desistã. nihil enim in eum grauius animaduertemus: q̃ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Eonidam quem res meas exploratũ misistis captũ a me cũ ĩterimere possem: liberaui. Nõ ut uobis rẽ gratã facerẽ: sed ne q̃rerẽ q̃ uobis meũ cõtra uos belli appatũ certo significaret. Et enĩ ipse sine cruciatu libere mihi uestros cõtra me paratus aperuit. Vos scilicet omniũ indignos preter q̃ famis et formidinis: quibuis abundare plurimum uos attestatur.

Sameæ.

Vom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes humanitatẽ itelligã: quomq̧ proxiorũ fœlicitates pie & humanæ pprios dolores ducas & calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & nauali pugna: & legionibus: & equestri tandẽ certamine uicisse: ut hoc nuncio quẽadmodũ bonũ benignũq̧ uirũ deceat: perpetuo doleas: ingenioq̧ & tã perditis tuis moribus debitas penas suas:

Pythagoræ philosopho.

Halaridis tyrãni a Pythagoræ: philosophia differre plurimũ uidetur. nihil tamẽ prohibet quĩ rebus etiã sic se habẽtibus certũ nostri periculũ faciamus. Fieri. n. põt: ut q̃ longæ distant in idẽ redigat cõsuetudo. Nos ex his quæ de te accepimus: uirũ te optimũ esse nobis persuademus. Tu autẽ noli adhuc de nobis ferre sentẽtiã. falsa enĩ quæ de te habetur opinio me offendit. Verum mihi totus non est ad te accessus: propter meam qua accusor tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus uenirem capi facile possem: si armatus & militum munitus præsidio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & sine metu apud me esse: & mei periculum facere peioris. Si tanquam tyrannum me spectaueris: priuatum: potiusq̃ tyrãnum inuenies. Sin ut priuatum: habentẽ etiã aliquid ex necessitate tyrãni. Hũc. n. pricipatũ nullo pacto sine crudelitate optie-

re possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta eē posset: nō alioꝝ mō gratia: sed hac quaque: tecū esse desidero. Viam nāq; mitiorē: tuis aggrediar admonitionibus: si una cū Pythagoræ sententia: ueritas quoq; certā mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

u Trum me ipsum tanq̄ obscure scripsen: ante tanq̄ consulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquam milia tibi ex ratiōibus restant: sit apertus doceri uis: qui te alia quā uelis ratione doceant breui a nobis expecta.

Ariphradi.

t Emeritate: & inuentutis inscitia innumeros homines pdidi quibus duobus affectibus filiū tuū agi: non ignores uelim. Qui quom me hisdē quos memoraui furoribus ad uindictā prouocarit: me tamē cōtinui: tibi nō illi ignoscens. Multoꝝ enim testimonio īcredibilis tua perhibet̄ hūanitas. Icirco nō putaui ob filii malitiā nihil malemeriti patris senectam dolore afficiendā. Quippe q quom unū duntaxat filiū habeas & si omnino malū: alterius tamē successoris inopia diligis: prauitatē enim filii: patris beniuolentia uincit. Verū nisi iam desinat: tuisq; & meis pareat admonitionibus: nō ignoret & tibi & mihi breui meritas pœnas daturū. Ne autē malitiæ pertinaciā ignoratione excuset: eadē de re: & ad te: & ad illum epistolā misimus.

Niceneto.

q Vod sæpenumero patri tuo scripsimus remonitū faceret: ut a temeritate cessares: effecit forsitā ut odii tui formidīe id nos rogasse arbitrareris. Ego uero an sic se hēat ne scribēdū quidē censeo. Atqui cum intelligerem patrem tuum senē modestissimum: neq; alios habere filios illius misertus: & nimiæ tuæ ob ætatem audaciæ parens in hūc usq; diem te pertuli. Te autem neque patris ī unico filio periclitātis senecte miseret: neq; tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniā nihil in te grauius animaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod neque lōge te potētioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolim thimandrū imitari: sed utili potius inimico q̄ exitioso consultore uti uelis.

Anthimaco.

I reddere mutuū potes et tamen nō reddis: sponte tua malus es. Sin quod reddes nō habes: & si malus omnino nō sis lædis tamē. Inuoluntaria .n. si hūane cōside

rent̃ uenia digna sunt. Atqui ueniam reddendi dilationē: nō penitus desperationē esse scias.

Aristhomeni.

n Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus: grata tamen mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verū tantū abest: ut ea iniquiore animo ferā: & si paꝝ a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeā optassem celerius ī bello occubuisse. Quid enim uiro generoso melius q̃ in uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitā finire.

Xeopvti.

n On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: qui iniuste me accusant. nec ulla alia causa: q̃ quia euenire intelligo. alios natura malos. me aūt huiusmodi esse necessitate: quæ diis potētior est. Verū hoc inuicem differimus: ꝙ quom mihi principatus gratia plura liceant: qui sim profiteor. Vos autem priuati legum formidine opera uestra dissimulatis.

Carhaniis.

Vom ad me ciues uestri captiui adducerentur: nō nullos quom omni spe decidissent: qa nō admodū uobis eoꝝ uita curæ erat liberaui. Nō quod mei erga uos odii obliuiscerer. maxime nanq; obliuiosus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipere satis mihi existimarem. Verū quom pro meritis mihi pœnas dabitis: quot & quanta in me admiseritis: nobis commemorabuntur.

Cathaniis.

Os fortasse satis mihi pœnaꝝ dedisse de his arbitramini: quæ ī me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris īpie a uobis combustis: quīgētos milites: pro septē direptis talēris: plurimos cēsus amiseritis. Ego uero quæ in hūc usque diē passi eorū quæ passuri estis: proœmium fuisse annuncio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent: cōfiteri erubescendum sit. Non tamen contra uos odium meum remittam: donec quæ mundum regit prouidentia. eandē in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: nō tam mea q̃ deorum gratia in quorum manibus & seruare omnia & perdere est siquidem diuinam sortem ut reliqua naturæ elemēta ætheus ignis sortitus est: in quem quom impie innocentes uiros proieceritis non Phalarim: sed qui omnia conspicatur solem

uobis inimicũ comparastis.

Crithophemo.

b Oni amici officiũ: & tu: & omnes qui plus æquo meã: extollitis fortitudinẽ facitis: quom cõsilio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo autẽ scimus quæ necessaria fuerũt: nos diligenter prouidisse. exoptatissimã uero uictoriã a fortuna cõfectam. Nihil est enim in humanis rebus: uir amicissime: siue magnũ sit: siue: exiguum: quin illius nutu agatur.

Certo scimus

Polignoto.

u T donare tibi aliquid imposterũ: & scribere desinã poli gnote. Cessato autẽ & tu a laudibus: quas de me apud alios prædicas. Re enim me accusas: quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus prosequeris. Neq animaduertis sermonẽ rerũ umbrã a sapientioribus existimatũ:

laudibus prosequeris.

Asiocho.

g Loriari profecto de nobilitate: ut de alio quouis bono licet. Ego autem uirtutem solam nobilitatem scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidẽ posset: alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq se ipso & abiectissimis ignobilior. Itaq animi uirtute apud syracusanos laudibus proseq debes: non maiorum mortuam in ignobilibus successoris nobilitatem.

Demotheli.

i Gnosco tibi quod ita me admoneas: ꝙ enim nunq̃ tyrãnus fueris: tyranno tyrannidẽ deponere consulis: neq deorum mihi quẽpiam affers securitatis fideiussorẽ: cui fortasse fidem habere possem: Te autẽ dignũ censes: cui tanta de te acquiescam. neq animaduertis fere periculosius esse deponere principatũ: q̃ occupare. Assumã ita de tyrannide: quemadmodũ de generatiõe & uita. sentiendũ est: Neq enim homo si fieri posset: ut antequam nasceretur quænam mala passurus esset audiret: nasci unquã uoluisset. Neq priuatus qui tyrãnidi studeret: si illius intelligeret calamitates tyrãnus potiusq̃ priuatus esse uellet. Sic Demotheles homini non nasci: & priuatũ quam

tyrannum esse utilius intelligo. Quod si ante occupatũ tyrã nidem: eius mihi narrasses cõditionẽ: & hoc mihi tũc dedisses consilium: obterassem profecto. Sed quom tyrannus sim & prĩ cipatu coactus in multa inciderim. non modo hominũ nemo: sed ne deorum quidem pontentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quã tisq; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius animaduertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharmo.

r Vum & Demothelis de deponẽda tyrãnide consilium: non ab odio: sed reȝ ignoratione profectum intelligo. Aggredi enim tyrannidẽ appetentis est: desistere autem minime: propter multa quæ a tyranno iniuste cõmitiũtur. quemadmodũ sagittarius: quom primũ sagittas emiserit: non amplius habet eius reuocãdi potestatẽ. Quod si fieri potest ut huius tyrannidis tollatur inicium: id facite quæso. Sin nequit: sciatis uelim longe minus fieri posse uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

f Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris & si nemo huiusmodi tuo de me testimonio credat Vnus enĩ & talis uir oĩs mihi scilicæ norma & regula est. Temerariã ãt multitudinẽ loco solitudinis: & nullius hominis habendã censemus. uel ad implẽdũ locum qui solus esset: solitudinis supplementum existimamus. Cui & ignorari: & deteriores q̃ sumus: uideri: fortasse nõ est in utile. Sed multos habes tui similes. Hominũ enim præstantiam: non numerum reputamus: cũ quibus nosti nos & bonos esse: & æquos. Quod & si solus esses satis nos abundare testibus: neq; aliorũ egere laudibus duceremus.

Hippolitioni.

Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem securitatis iusiurandum damus: sed fidem. quod si uerbis meis non credıtis: nunc profecto me iniuria aflicis non quom mihi accusatus es, quom enim non ignores: nemini me unquam fidem fregisse. Ac si de me malesentias: petis iusiurandum. Verum quid refert ad pietatem: iusiurandum ne an fides frangatur? utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō fidis: prudentiam meam: nō malitiam accusas. Sin ex meis mei ignoratione plurimum aberras. Tantum enim abest ut fidem frangā: ut quom ex animi mei sentētia cæteris supra q̄ liceat: credam. ac si firmiorem fidei pietatē habeāt: sæpenumero deceptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio confirmare poteris ea fide Phalarim esse: ut neminem unquam decipiat.

Nyciæ.

Isdem de rebus quibus filium tuum odio habes: qui mores tuos nō imitatur: ab omnibus diligitur. ex quo intelligere potes: te his omnibus inuisum esse qui eum amore prosequuntur.

Adimantho.

Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrū sit peior: quom tu illum: ille contra te peiorem attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo: Cæteris hominibus illum: te etiam illo iniquiorem.

Egestensibus.

Olite meos exules recipere: nemo unquā phalarī neque in bona: neque in mala referenda gr̄a uicit. Hoc uos ex leontinorū: & melitensiū causa ꝓbe ītelligere potestis: quorū alteris libertatis: leontinis seruitutis auctores fuimus. His qd trires meas sūmerserunt. Melitensibus uero ꝙ summersas recuperare curauerunt.

Antistheni & thetimo

X his quæ misi muneribus Antisthene partem: Theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̄ror: ille. n. quom accepit meas nō minuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit.

Menedi.

On te Peniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus existimari. Aliter superioris temporis apud camarienses bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

On secus q̄ ad fortunatum aliquē ad me scribere uideris. Ego autem cōditionē meam tibi paucis explicabo. Scias

me a prima īsantia orbum fuisse. A iuuēta fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatū esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neq̄ solum ab hostibus: sed ab iis quos sum beneficiis prosecutus insi diis circunueniri: & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatum esse: fortunati profecto sumus.

Onetori.

T tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimū: si nihil de me percōtabimini: neq̄ curiosius inquiretis: nisi qd ipe uoluero. Eiusmodi. n. fortūa opprimimur: ut nostra cognita cōditiōe: lætari magis inimici: q̄ in cognita ægre amici ferre possint.

Isonico.

Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hortaris: libens obliuiscar. Mortalis. n. quom simus: īmortale (ut aiunt) odiū seruare minime decet. Pythōis āt aduersū me īma nitatem: nō modo uiuus obliuioni nō mandabo: sed ne mortuus quidē: quod omnibus uita functis: euenire consueuit. Quippe qui iniquitatem omniū maximā in me molitus est: si quidē post meum exilium erythiā uxorē quom eius nuptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit.

Trasinori.

Astellū qđ tu dū oppugnaret̄ reliquisti excursione a teucro facta: ea celeritate euersum est: ut ocius id captum: q̄ hanc epistolam scriptā scias uelim.

Abaridi.

Vdio te clarorū uirorū cōsuetudinis gratia: ex hiperboreis ad nr̄as usq̄ regiones aduētasse. Te q̄ & pythagoræ phō: & Sthesicoro poetæ: & aliis q̄busdā græcorū p̄stantissimis congressū: & ab iis multa didicisse. Cupere autē te alios conueni re: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant̄ antea persuasus es esse me qualem prædicant: haud facile est dissuadere. Sin ueritatē cū ab omnibus: tū maxime a sa pientibus disquirendā cēses: ad me uenias: quēadmodū pleriq̄ alii clari uiri mecū cōmoraturus. Ipsa. n. noueris expiēria: cætera apud me & melius & honestius: & si mihi de meipso libere lo qui licet: addo ēt humanius quā præsens fortuna pati uideatur: & disposita & constituta esse phalarimq̄ qui hæc & gubernat: & ornat. & nemine eorum qui maxime in his laudātur: inferiorē.

Orsilocho.

Ad me uenias mecū comora

I pp̄terea q Pythagoras philosophus sæpenumero me accersitus huc uenire noluerit queadmodũ eũ qui meã fugeret consuetudinẽ laudasti: mihi calũniã attulit quod nunc ad me uenerit: & quintum iam mensem una mecum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi est Apud me enim ne breui q̃dem momento permansisset: nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo.

V sortasse & alii consanguinei qui ægre fertis Clisthenis exilium: eum sibi male consuluisse in his quibus patria pulsus ẽ: nũrandẽ cognoscitis: quom nullius remedii tp̃s sit: nisi pœnitẽtiæ. Ego aũt quom inani gloria maxime in repu. uersaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et litteris ad eum meis rerum exitum testatus sum. Ipse uero honorũ uoluptate elatus agebatur: fortunæ immemor. Et nos nugas & deliramenta scribere tanq̃ reipu. omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac si tyrannidis nostræ gratia: nollemus quẽpiã uidere recte rẽpubli. administrantem: quoad magis q̃ opus fuerit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; nõ mediocri detrimento: non phalarim ciuilis gubernationis propter principatũ: sed se ipsum uulgi penitus ignarũ cognouit. Eiusmodi nanq; uulgus est: ut in calamitates se sequentes alliciat: & principia euentibus non consentiant. Ego igit̃ & q̃cunq; nõ oĩo stultus est: mallẽ ut ĩcerta me multitudo sibilis: q̃ honoribus prosequeret̃. Odium nãq; eius citius q̃ accendat̃ extinguit̃: neq; q̃bus exardescit tẽporibus ualde dãnosũ est. Eius ãt beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: proscriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouẽ maximũ egesippe: ut sentimus: sic te alloq̃mur. Populus oĩs temerarius est: demẽs desidiosus: prõptissimus in quodcũq; cõtigerit mutare sententiã: pfidus: incertus: uelox p̃ditor: fraudulẽtus: uoce tm̃ utilis & ad irã & laudẽ facilis. hoc ẽ ut q in ãgẽda repu. populo placere annitit̃: honestis pereat contũeliis: Nõnulli tñ adeo ĩsaniũt: & temerario ĩpetu uel ea potius rabie p̃cipites ferunt: ut nõ tantũ filioꝶ fragrent desiderio: & nuptiis intenti non libentius uxores conspicentur: & pecuniaꝶ cupidi non sic eis inuigilẽt & armoꝶ belli quoꝶ olympicoꝶ agonũ gratias: studiosi non tantopere hoꝶ singulis delectẽtur: q̃ qui miserã gloriã: inanes honores: & plausum in suũ detrimentũ aucupãtur. Quoꝶ uicẽ familiares maxime dolore. Inimicos uero lætitia prosequi oportet. Vos autem Clisthenis necessarii eum cõsolamini si for

san iniquiore aio res humanas patiatᷣ. Eiq; ne amplius his se re bus immisceat: ac si maiorem in modum erret dissuadetis.

Autonoæ.

Rgentũ tibi post acceptas litteras morati misimus: exi stimamus enĩ nõ gratiæ modo tẽpus esse: sed celeritatis Tria igitur talenta: q̃ petisti: dedimus ut soluta ꝑ filio multa: in patriã ab exilio reuocetᷣ: ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq; experientia plane nouimus q̃ calamitosum sit exiliũ. Cæterũ & alia tria sponte nostra dedimus: ut publicatas possessiões recupe res. ĩ posterũ uero clisthenẽ admoneo: ut a gerenda republica ab stineat: neue amplius his se exerceat negociis: in quibus publica utilitas: priuatũ odiũ cõparatur. Et licet suos ipse affectus neque at moderari: Cõsobrini tamẽ utatur exẽplis: qui reipu. ignoratio ne patria pulsus: ne occupata quidẽ tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo iucundũ principatũ existimo: quã acerbũ exiliũ Hæc ego per deos ad uos scribo: nõ q̃d quæ munera ad uos mi si dolore me afficiant: sed casus uestros miseratus. Neq; ut nihil amplius uobis elargiar: sed ut me ĩ meliore fortũa utamini: in q̃ quom familiares mei me utentur: his me promptius atque libe ralius exhibebo.

Cisthenі.

On quod multi solent: qui quom admonitionibus nihil ꝓfecerint: re cõfecta exprobrãt. id ego facere uolui: ne q; icciirco hãc epistolã ad te mittẽdã arbitratꝰ sũ: ut ĩ quo ꝑter sententiã aberrasti: quom optimis meis nõ obtẽperares cõsi liis: augerẽ tibi calamitatẽ. Nihil enĩ aliud mihi eiusmodi hoies moliri uidẽtur: q̃ consilium suũ maximis extollẽtes laudibus: q̃ in aduersam fortunã ĩciderint accusare: quod neq; suam ipsi præ norint utilitatẽ: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala ĩtelligerem: ne his opprimereris: familia riter te admonui. Nũc in aduersis rebus tuis: quæ utinã nunq̃ ac cidissent: ipse quoq; tecũ errasse: & tecũ miser esse mihi uideor: ꝓmonui ne accideret. Nunc autẽ seu casu: seu cõsulto ita se res ha buerit: tecũ simul dolore afficimur. Neq; ter aduersã exprobra mus fortunã: sed ꝑ uiribꝰ ea ne te opprimeret: cõtẽdimus. Hæc quom ad optimã matrẽ tuã ueneris: plane cognosces. Tu uero iniquus es: qui ne patria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissi mos: exilium solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa fece

ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehēderet quom præ monitus mihi nō obtēperaueris: huc te uenire pudu it: quodāmodo tibi gratulor: quod tā recte sapias. Quippe quē præteriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapsuꝝ exi stimandū est.

Leontidi.

m VItis usus es ad camarinenses rationibus ut bellum con tra me moueant. Certo tamen scias non recte te suasisse non enim ianibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebus ipsis quas experti camarinenses: rursus irati phalaridis periculū facere noluerunt: quom sua uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de ea tamē non conqueror: &si ingratissimi erga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepistis reddite quoad eo mihi hoc tempore opus est: ut per omnē siciliā pecunias mu tuo petitū miserim: Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leon tini: & gellii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses. Quid igitur per deos animi uobis est: quom tot mutuatas pecu nias nobis non redditis? quom ii in quos nullum contulimus be neficium suas nobis elargiantur. Quod si illi qui nobis promise rūt audierint sibi nos iccirco graues esse quod credita non exigi- mus: nunqd amplius quicquā nobis daturos existimatis? Equi- dē non arbitror: sed secū reputabūt: ꝙ qui sua exigere negligit: negliget etiam soluere creditoribus. his igitur ratiōibus mea mi hi non reddere tandem pudeat. Quod si hæc nō profecerint: non ignoretis eam nos rationē. aggressuros: qua uos ad soluen- dum debitum compellemus.

Ennensibus.

e X tot pecuniis: quas mutuo a nobis accepistis: octo dun taxat talenta: quo maxime tempore pecuniis egeba- mus: ut nobis solueritis reliquas uobis elargiri monui mus: At uos neq sic modum ullum seruastis. quattuor enim ta lentis ad nos ægre missis: reliquum adhuc retinetis. Et per deos non tā iniquo animo huius pecuniæ quā largite gratiaꝝ dānum ferimus. Decisio enī debiti: &si patiamur quattuor dūtaxat talē toꝝ: ingratitudo supra decem detrimentū affert. Vos autem & reddere simul: & habere nobis gratiā iactabitis: q̄re nulla de in- gratitudine uestra bona spes relinquitur. si quom reddendi facul

11

tatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia quom a legatis uestris exhaustum ærariũ: & priuatim pecunias uos contulisse audiam: hoc etiam debito uestram libero ciuitatẽ Vel si placet quæ accepit: reddere paratus sum modo in reipu. utilitatem: non in eius direptores conferatis quo fit ut paupe-res publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia sta-tuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id cõtendere. simul enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiã uobis sumptum condonamus. Ennensibus.

On largitæ pecũtæ pœnitẽtia uiri ennẽses hãc uobis epi stolã mittimus: sed ut firmã a me gratiã ĩeatis: quom iure ĩ Periandrũ animaduerteritis. Nã quod uere ciuitas pecu-niam habuerit: sed falsa utatur excusatiõe: ut ea creditores pri uentur indicio mihi est quod falso furtũ aducitis: si quidem om ni penitus ratione abhorret: eosdem nũc tãq̃ pauperes esse & pe cuniis indigere. nũc autẽ tãq̃ diuites multa ex publicis rebus ad raptores proiicere. Sed aut raptoribus diuites esse opertet: aut furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanquã diuites ra-ptoribus elargimur. Creditoribus autẽ p ciuitatis gubernatores tanq̃ pauperes denegatis. Primũ quod sane grauius est inique fa citis: quom nemo uobis iniuriam fieri patiatur. Deinde longe iustius est quod mutuo accepistis persolueri creditori: quom di-ripientium gratia non possitis: quam phalaride nomine inume ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum. Itaq̃ licet uel pe-cuniis nostris seruatis propriam mihi habere gratiam: uel per ditis exigi etiam quas donauimus. Hieroni.

q Vom multa de te: & de cõcione quam contra me ad le ontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamen super fluis uti uerbis: nisi q culicem elephas indus non curat. Aristheneto.

On iniquo animo senectã fero: neque tyrãnidis robur consẽuit: sed phalaris. Tuo autẽ dolore afficior: quom mihi tãtopere timeas. Fatũ nanq̃ adueniet: & si Aris-thenetus maiorem immodũ nostri solicitudine cõficiantur: sed longe molesta. Satius est enim pati qui nil uereẽ: q̃ prius siquis timet: ut poeticis quoq̃ exemplis ad te scribam. Melitensibus.

p Ersuaserũt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutua rem: quãuis ĩ presentia assiduis bellis his exhaustus sim

longe iustius ... q mutuo ac[ce]pistis persoluere creditori

Nolo superfluis uti uerbis.

Nõ iniquo aĩo senectã fero

Assiduis bellis exhaustus

Ad amicos nulla utendũ ẽ excusatione

Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendũ est excusatione. Verũ no
lite quæso nõnullorum mores sectari: qui quom mutuum acci-
piunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis cre
ditores appellant: rem profecto neq; iustam: neq; gratã. Decet
enim qui beneficium accipit eoꝝ qui dederit meminisse: & quo
ad debito se soluerint: eosdem creditores existimare. & siue bo-
ni sint tanq̃ bonis. siue mali tanq̃ malis id persoluere. Si quidem
& bonis moribus prædito: & paruis æquum est creditum redde
re. Et quidem melitenses: & quom mutuũ do: & quom exigo:
idem ipse sum: & mihiipsi simillimus. Quibus autem datur il
mores pro tempore: ut aiunt: Cancleõtas pro subiecto solo colo
rem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritũ: ut deũ
creditorem laudant. Quom reposcuntur: in eum tyrannũ: ut
impium inuehuntur. Præterea nõ ignoro longe satius eẽ quom
amissurus sis pecuniã priuato homini mutuare q̃ ciuitati. Nam
si a priuato abnegatur: inimicũ unũ: & eũ imbecillũ tibi cõparas
Sin a ciuitate: neq; damnũ minus est: & plurimorũ odiũ cõtra
his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione
pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores
& in commertiis & negociis uestris iustissimos intelleximus.
Neque ignoratis ignominosius esse plures uni iniuriam facere:
q̃ unum pluribus. Nõ enim credibile: ut unus multos: sed mul
ti unum uerisimilius contẽnant.

Melitensibus.

On la .dũ uestrarum contemptu militenses legatos ue-
n stros cum his signatis remisimus: sed qm̃ non sinũt me
mea opera laudari. Vos forsitan qualẽ me uideri uultis
talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem nõ ignoro
quod cæteri omnes me malum existimãt. Vos uero & si bonũ
me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere
sed potius ad falsas hominũ existimationes uobis essem nocu-
mento: quando quidẽ pessimũ hominẽ nisi eiusmodi uos quo-
que essetis: nequaq̃ laudaturos omnes prædicarent. Quaobrẽ
quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso deterior exi
stimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menesicli.

Ortuna tua admodũ nos delectauit: quom & si maiorẽ
immodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus: quam
eo tibi cariorem fortunã arbitramur: quod loco filii nata ẽ. So-

let nãq filia: q̃ mares longe pluris parentes facere Nostra autẽ munera tum demum tibi grata esse sensero: quom non modo quæ mittimus prompre acceperis: sed etiam siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iã & magis preciosis rebus tibi opus est filiæ gratia.

Elcandro.

Eq tu: neq hominum quispiam me unq̃ per terrer̃ uerbis fortasse: & si nihil dicam: mi dicere arbitraris. sed ne rebus quidem sperer: quippe qui non ignarus bellicæ rei sum: neq iniuste: neq supra uires quicquã audeo: & frequentes & insperatas temporũ mutationes nouimus Fortunæ præterea istabilitatem: dicere magis possumus q̃ audire. Accedit ad hoc quod quantum nemo alius cum nobis ipsis: tum deo cõfidimus qui nos contra omnium iniurias tuebitur in quo certissima mihi spes est: ut qcũq mihi isidias moliuntur: in meã redigã potestatem.

Lisino.

On cessabis insania insane Lysine: neq parces tibi triginta ãnos natus: qn cũ huiusmodi pluribus grauiores q̃ ferre possis: inimicos tibi facere expiaris. sed & uersus i me & tragœdias scribis: ac si dolore me his afficias. Ve tu omni grauiores tragœdia res caueas.

Cebroni.

Vid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur suppliciis in eos qui nobis insidias moliuntur: his non perterremini! sed eorum qui cruciantur casibus comploratis: eis non consulitis: ne phalarim iniuria afficiant. Longe enim mihi facius esset: non cõpelli in huiusmodi propulsandæ iniuriæ necessitatem: & uobis sane cõmodius nõ uti semper temeritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleritis: nisi talẽ me in suppliciis exhiberẽ: quo i maxima quoq formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus.

Euthemono.

Ihil i his mẽritus es: qu orum me apud syracusanos insimulas: omnia plane confiteor. Ve si pari ratione: & ego iis qui me ita lædũt: ut nulla digni sint uenia: & uos tam temere: & mihi & uobis insidias moliri parceretis. neq me quispiam tanq̃ nefariũ accusaret: neq uestrũ tanq̃ grauissimo affectorũ supplicio misereretur.

Cleobulo.

On persuasisti camarinēsibus: ut bellum mihi indicerēt: quo maiorē ĩmodũ singulis cõciõibus anniteretis. Quippe q̄ nõ ignorãt rebus ipsis: nõ oratorꝝ uerbis bellũ geri. Quamobrem si uis ut id aggrediãtur: utile futurũ eis ostendas. Quod sine hoc quidē pacto morē tibi gesserint. mutata sentētia cõtra admoneas. ita fortasse res tibi ad uotũ succedet. ex duobus n. alterꝝ in p̄sentia: aut sententiã tuã inutilē: aut consultorē nulli us rei opinanẽ. ego uero utrũq;. Certo tñ scias uelim: quæ cõtra nos adortus es: nõ inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: q̄s ex pti: non ãplius mihi ĩsidias moliti sunt. Quod quom camarien ses plãe sciant: nolũt rursum irati phalaridis piculũ facere: quom sua uiorem me amicum experiantur.

Res tibi ad notum succedet

Certo scias uelim

Cleodico.

Dmodum grauia supra uires tuas cõsultasti cleodice: unde tibi spẽs phalarim posse malo aliquo afficere: ut rẽ gratã facias thracis credõis nepti: uxori autẽ antãdri q̄ domi num suum iteremit: ex quo cõtra naturæ legem iniuria illata di tatus est. sed in tantam non prorũpam indignationē: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulcisceremur dignum putaremus: non uerbis dũtaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

scelera tua uerbis p̄sequar

Neoliadæ.

Ihil grauius in te cõsulere uolumus: quom plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex me lioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci.

Dmirari ex tuis expistolis admodum uideris uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempore audentius q̄ tyranni soleant: libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me aditus pateat. Ego autem meticulosi or omnes fugere mihi persuasi: fidem enim non modo non aliis sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oĩa summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitudinem: & auia numi darum lustra: quam cum hominibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cũ leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnũ capere: q̄ cũ nostræ ætatis hominibus possē. Usq; adeo nos ex multis uariis: freq̄ntibusq; fortũæ mutatiõibus piculũ fecimus

Polluci.

l Onge grauius iniuriam patior: q̃ puniã pollux nõ quẽadmodum dixisti & pati me grauia & īferre. Ego enim eos q me iniuriis prosequuntur: & bis & ter uenia dignatus sum. Nemo tamen eorum est: quem primo deprehensum iterum malum uideri pudeat.

Polluci.

q Vi contra nos eorum quos iure interemimus gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audirent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores appellãdi. Tu ãt nos apud syracusanos accusas: & ultoris quidem nomẽ tanquã grauissimum appellas. Causas uero cur pœnas dederint: q̃ maxime oportuerat tanq̃ inexcusabiles nunq̃ afferre uoluisti. Opus enim erat orator pollux: & mortẽ: & mortis causas simul ostẽdere: ut per eas auditorum indignationẽ: contra quos concionatus es: uehementius excitares. quas si te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engiensibus.

n Eq̧ causam quare iuste uos non ultus sum: neq̧ ulcisci uellem: uires mihi deesse uideo: neq̧ uolũtas deerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum est uiros quos tertiũ iam mensem seruatis in carcerem interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona nostra acceperis plurimam tibi habeo gratiam. Ego aũt quod dicebas te syracusanos timere: ne si meas pecunias accipere te intelligerent: grauius in te cõsulerent. hoc statueram si ea recusasses: te tanquã acceperis accusare: ut & accipienti tibi: & recusanti idem impendisset periculũ uel potius alterum minus: alterũ oĩno peius. Nam si non accepisses: & ego te accepisse īsimulassem: certe accepisse crederetis. sin accepisses & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absolueretis suspitione.

Nicarcho.

n On cogis camarinenses contra me bellũ gerere: sed a me superari? Atqui sapientis uiri officiũ ẽ ante uerba: rẽ ipsam añ rẽdiligẽtius quoq̧ eius exitũ cõsiderare. Ipsi iã pridẽ tuas conciões negligunt: te aũt non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorẽ eẽ: quã mihi cõtra quẽ concionaris.

Leontiadæ.

n On hac dūtaxat epistola: sed sæpenumero iā ad te scri-
psi nullā aliā de uxore gratiā te relaturū: si pp nuptias be
neficiū a nobis accepisse: & gratiā nobis referri arbitra-
ris: quā si eā amaueris. Cuius causa affinitas inter nos cōiuncta
esse uidetur. Thimosthenit.

m Ilitum pars in castello excidat: pars maris incursus exa-
geret: ut æstu siccato fertilis campus reddat᷑. Alterutri
aūt priores opus pfecerint iis gratia referatur. Cleomedinæ.

m Vnera tibi ad corporis exercitationē misimus: olei. s.
metretas ducētas: & frumēti medinos q̄drigētos. Quæ
aūt iuuētutis munera sūt: ad filiū tuū: & uinū: & libra-
rios seruos: & Sthesicori poemata: nisi syracusanorū qspiā: no
uarum rerum gratia: hæc a tyranno missa suspicentur.

Gorgiæ

c Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scriptas: futuri aūt
temporis hortatiōnē: admodum supfluā arbitror. Ego
enim neq͡ʒ mortē: neq͡ʒ mortis genus effugio: & sapien
ter quidem fatū: enim ab hominibus nō regitur. & pfecto qui-
cunq͡ʒ huiuscemodi pscrutatus: aut bona: aut mala: futura me-
tuet: eū stultissimū existimo. siue preuideri futura: siue præuisa
caueri posse: sibi psuadet. Quod si euitari nequeunt: quāobrem
ea præscire amittitur. quom siue sciat: siue nesciat sit futurū. Si
uero quom cognouerit euitari etiam posse: & disponi: & ī aliud
q̄ præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit.
Ego sane nō arbitror: dei nāq͡ʒ hoc opus est: nō hoīs: Cæterum
si quis eos meminerit: q iouis filii feruntur. Aeacū scilicet: Mi-
noē & Rhadamanthū & alios semideos: neq͡ʒ imortales fuisse:
neq͡ʒ aliter q̄ pro sui fati necessitate mortuos: si neq͡ʒ fatū neq͡ʒ
mortē ægre tulerit: aut formidauerit: mī me mihi stultus uidet᷑
Maximo igit᷑ studio idē in certis rebus tuis sentire aīum īducas
ut nullā illorū curā suscipias: quorū nos nihil scias eē solicitos.

Nausicli.

q Vod iā sæpenumero ad te scripsi: & si hermocrates ul'
quis alius philodemi filiā uirginē dona a me accipere
impediat: ego nihilominus elargior: & parem uel maio
rem potius laudē assequor. Quod quom pp tyrannidem nulla
in re cognatis meis sim conferendus: eis me tamē liberaliter ex
hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant ꝙ largitionibus p-
suademus: hac utimur excusatione: ꝙ quibus liberales sumus:

eos ꝑ humanitate cogere: nõ possumus. Lacryto.

q Voniã ꝑ huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebã grauiores exitus experiri. Verũ ex quo uirtus tua nostrũ uicit timorẽ bene quidẽ est: & bono usus es auspicio, quod & alia tibi aduota sint successura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed quoad incolumis redeas solicitamur. Que igiť in ꝑfectione tua te admonui: eadẽ cures uelim diligenter: ut posthabito oppido lacrytũ nobis serues incolumẽ. Quẽ pro omnibus locis ciuitatibus: tyrãnidibus: & ipsa deniq; ꝑ deos: aĩa mihi eẽ arbitror.

Lacryto.

T tuarum promissionũ memento lacryte: & phalaridis solitudinis curam habeas. Quanta amicorum inopia laborem uides. scribo autem timide: neq; multoꝝ uires formidamus: quippe que longe sunt nostris interiores: neq; nostrorum imbecilitati quom omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam studio fortis apparere cõtendas. neq; aegre feras res bellicas: nisi omnibus militiae muneribus tempori adsis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quõ a nobis dimissus es: cõmisimus: quod nobis saluum reddere promisisti id nunc maiorẽ immodum rogamus: nõ ut te & ingenio tuo ꝗc quam idignũ facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut ĩ aliis certaminibus uirtutem tuam possis ostẽdere. Nunc uero: & si te ipso paulo molliorem: in aliis rebus praestantiorem te exhibere poteris.

Lacryto.

q Vod filii tui obitũ iniquo aĩo feras: uenia profecto dignus es. & me quidẽ maxime tui miseret: nec secus a ꝗuis tuoꝝ familiariũ casum reputãs doleo. Et si in his duriori natura sim: ea. s. gratia quod qui ĩmodice aduersis rebus angunť: eos nihil ꝓficere intelligo. Maximũ aũt calamitatis tuae debet esse solaciũ. Primũ quod pro patria fortiter in bello filius tuus occubuit: deĩde ꝙ in ipsa uictoria pulcherrima cũ morte sata honestaũt. Postremo ꝙ nullo turpitudinis genere uita coinquinata: morte ꝓprias uirtutes finiuit. Incertũ. n. ẽ an bõus uitã ĩ deterius cõmutet. Rebus nãq; hũanis fortũa maiori ex parte: n̄ uoluptates dominãť. Qui ãt irreꝑhẽsibilis moriť: ĩ optio gloriae statu collocať puta igiť ab eo & q̄d gẽueris: & q̄d educaueris meritas grãs accepisse. quõ ad mortẽ usq; ĩ uirtute & bõis moribus perseuauerit: hãc ei uicem redde: ut modice & aequo aĩo

eius mortē feras. Lisidi.

On admiror quāobrem neq̧ patris tui. neq̧ filii similē
n ꝗcquā hēas lysides. Nō.n. lysicratis filius: neque neo-
ptolomi pater es: quod & matrē tuā & uxorē multis si-
culis affirmasse aiunt. & ꝑpterea maximā laudē consecutas.
Vnū enim: & hoc eorū e numero est quæ laudem merentur: ut
nemini: maxime his quos nouimus: mentiatur.

Thimoleo.

On peccare merito fortasse: & iure ipso dei existimatur
Peccare uero & iccirco posthac cautiorē fieri hominis.
Qui autē neque quom peccat: neque quom aduersam
incidit in fortunam: sibi cauet: nescio an alius existimari possit
ꝙ omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim pro-
prius accedemus: eū qui stultitiæ sit factus exēplū: ne sua quidē
ipsius calamitate bonum fieri.

Phœdimo.

Ersuasi sumus iam tertio nullam abs te īiuriā accepisse:
& si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis de-
prehensus: sed qualem te esse uellemus: teq̧ erga nos ec
decuit: talem arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo qđ
timuimus deprehendere de te ueritatem: falsa duximus. Certo
tamen scias qui nihil aliquādo mali cōmiserūt: quom illata me
tuūt crimina eos fortunæ iniquitate uisos: nō iniuria puniri. Cu
ra igitur ne aut mores qui te inimicum arguant: aut fortnnā ex-
hibeas. graue autē tibi uideatur: nō id solum quod quom sæpe-
numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut
te decuit: nō respondisti. Ego enim nō sinam humanitatē ma-
litia esse inferiorem: sed etiā ne te ipso erga collata in te libenti
animo a nobis officia: inclementior uideatis.

Agesilao.

Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuā apud syracusanos
moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice: uxo-
ris munere fungimur: ut testetur nos tanquā qui ī te gra
ue hēamus imperium: te diutius absentem se nō perpessuram.
Suum prætera patrem implorat: ītelligis fortasse quid minet̄
& cert ofacturā scias. Neque enim alienū a se uirū existimari po
test negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditū arbitratur: ego
aūt illam. Nā neque tam phalarim ꝙ thelesippū te arbitror for
midare. Redeas igitur: & desiderantibus te redde. siue nos ma-

gis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ plurimum ametur.

Polymnestori.

Vlta & magna nobis testatur lacritus & aliis de rebus: maxime aũt de societate scutatorũ. Tuo enim & pugnãtium uirorũ studio oppidum captũ affirmat: & equos suos tibi ut uidetur elargiendos hortatur. Ego uero: & si oia mea munus a me acciperes: adhuc timerẽ ne tuo uincerer beneficio. At nũc quom neq; munera nostra accipias: uinci sane tyrannũ a priuato cõfiteor. Quod si impræsentia tertiam prædæ partẽ inter milites diuidendam nõ acceperis: quã quom mox tibi lacritus largiretur recusasti. Certo scias seniores nos nõ in beneficiis conferendis: hoc.n. in tua nõ est potestate: sed in accipiẽdis post hac fieri cogeris.

Polymnestori.

Imuisti nostras minas quom rursum ut te rogarem nõ oportuerit: prædam enim ut cẽsuimus partitus es & periculorum socios premiis honestari. & recte qdẽ delectasti nos: & iniuriasti ne quid abs te petere dubitaremus. & socios si quando usus uenerit: ad pugnam prõptiores reddidisti. Quis enim laborum onera nullo proposito premio: subire unquã uoluisset: sane nemo qui eorum periculũ fecerit. Hæc igitur aliorũ uel potius utilitatis nostræ gratia accepissem: ut scilicet milites si imposterum iis nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro.

Ræuenimus quæ misisti auxilia: prius enim q̃ ad euclidẽ uenissent hostes conspicati sumus. Quare nihil ad pugnam utilitatis absente cõducto milite cœpimus: Ad opinionẽ uero & laudem plurimũ ad paucos neque bellatores nõ ad omnes uictoria referenda est. sed quom grauioribus nos ipsos periculis exposuerimus: maiora præmia sumus assecuti.

Arimacho.

On ægre ferimus calumnias neq; habitande nobis a nostris hominibus opinionem : quom uideamus omnes æque iiuste facere: ut longe iam iu stior iniuria q̃ iustitia existimetur. Tantũ autem abest ut opera mea abscondam: ut i his audeam dicere: aliis quidem natura: mihi uero necessitate contingere talem esse. Confitemur iniustis nos commoueri affectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est. Verum hoc interest quod nos tyranni nostra freti potestate: quæ facimus palam profitemur. priuati supplicii mœtu abnegant.

Polystrato:

e T ad alios omnes amicos litteras misimus: ut q̃primũ agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias. Volo enim amicissimorũ collegio accito: quéadmodũ alias res meas curare diligẽtius: & de rebus magnis & grauibus cõsiliũ capere: nullo tñ uos aut labore aut ĩcõmodo afficiã: ipse enim mihi ipsi satis ero: sed tñ uestram sequar sniam: ut si ĩ principatu præstitero: sæpenumero uos & accipere comiter: & cõplecti possim. Sin fortũæ iussu deiiciar: ultima accepta salutatio ne eorũ quæ egerimus memores ualeatis.

Polistrato:

e Go eorum neminem in quos beneficia cõtuli: neq; tibi neq; cuiquã palã feceri: non. n. ut quæ a nobis recusas munera accipias: qui accipiunt indicare: neq; iis qui sine suspitiõe accipiũt exprobrare licet. Neq; eũ ñ accusãdũ cẽsemus q aut sua p̃dicat beneficia: aut p̃dicãtibus aures accõmodat. Verum qui p̃ter uolũtatẽ meã ui & iiuste multa ex rebus meis diripuerunt: tu te reputare potes. Atqui plurimos ĩuenires q oĩ cõatu aliena detinere cõati: necessario tandem reddiderũt: & belli & armorũ mœtu nõnulli ĩiustissime. Sed & oĩum piissime pro uiribus detinere cõtẽdentes: iniquas tandẽ & scelestas pecunias in tot piculis seruare nõ potuerũt: quas coactos accipere: restituere oportuit. Quenã tu p iouem imitatus es: ut munera a me accipere nolueris. Nã excusationes quas simulãdo afferas: & hac & ĩnumeris aliis rationibus refellũtur: siquidẽ ipsi inimici pecunias ĩpias confitẽtur: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapinæ nomine ĩpietatẽ ẽt adiectã ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli animo sponte acceperis.

Astypalensibus.

n Ullo me maiori dolore affectũ inuita mea cõscius mihi sum uiri ciues: quãq̃ multis & opinatis casibus agitatus. Nullaq; maiori lætitia: quippe qui neq; expers sum uoluptatum: incredibilẽ dolorẽ illa mihi dies attulit: qua patria ĩiuste pulsus sum: qđ quidẽ ẽt cõmerentibus est grauissimum. Lætitiam ãt quom mei publice recordati pro tpe litteris me uestris tanquã bene instituto & uestri studioso in uestris usi estis necessitatibus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis quippiam accipiendi q̃ testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulauerĩ Et ut exilii mei auctores argueretis. Neq; enim petere ab inuiso

gratiam: neq accipere quisquã patitur: sed nõ huius tẽporis: ẽ ut de uobis tanquã amicissimis conquerar, q superiori tpe nunquã me usi sitis: sed ut gratiã habeã quod nũc me utimini. Vos igitẽ quæ a nobis accipitis dare profecto uidemini. adeo petitionem uestram ĩ beneficii locum ascribimus. siquidẽ non tanta acciperem uoluptate: quãta dedero. Quid enim patrie amatori pulchrius? quid gloriosius quã uideri suis ciuibus benefacere? quod litteris uestris mihi elargitũ est. Quod uero serius ad uos munera nr̃a puenerint: quam uolueritis: neq me: neq uestros legatos: sed hyemẽ & anni tẽpora accusabitis: nemini studiũ nostrũ defuit: uerũ ĩmodicis tempestatibus factum est: ut ne summis quidẽ audaciis nauigari licuerit. Quod si quæ mittimus maris periculis seruabũtur: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæteræ ea uobis legati reddẽt. Eolophus ãt cui una cũ iis pfecto ad uos epistolam dedimus: singulorũ rõnem exponet. & quæ & quot mittimus significabit. reliqua ex sententia utamini. Pecunias uero in patriæ restitutionẽ ornamentumq impendatis. Neque meis hoc admonitionibus: sed consilio & uolũtate ur̃a faciundũ reputeris uelim. Nemo enim aliena uolũtate bonus unquã fuit sed sua. At si quod de uobis suspicandũ est: quod ad aliud elargitur: ad aliud abutimini: non necessariũ. Certo scitote nullis uos muneribus tãtopere uituperãdos: q̃ qui dederit laudãdum. Vt enim absurdum est qui patria exulet suis pecuniis eam ruentem restituere: sic qui eã icolũt cadẽtem negligere. neq alieno quidẽ sumptu ad eam restituendã contendere. Atqui si dignum iudicabitis: non solum hæc me uobis misisse munera: sed ẽt populo: ciuitati: & diis patriis. Tunc de consilio uestro maiorem laudẽ assequimini: quã qui pprias pecunias miserit. Quis enim ignorat: munera dantis esse laudẽ? recte at his uti accipiẽtis. Velim equidem uos uirtutis potius q̃ liberalitatis nr̃æ testimoniũ accepisse. Alterum. n. benigni animi: alterum opulentiæ fortunæ laudem ostendit. Valete.

Atheniensibus.

Enit ad nos faber uester pilaus atheniẽses opa nobis ĩ signi admodũ arte elaborata afferẽs: qbus delectati humane eum accepius. & dignis mũeribus cũ artis: tũ patriæ gr̃a dõauimus nõ multo post tpe taurũ nãli statura maiorẽ fabricatus. agrigẽtũ petiit. Incredibili affecti sumus uoluptate: quõ officiosũ aĩal: & hoĩ sociũ accepimus. Et pfecto id nobis spectaculũ regiũ & opꝫ

laudabile uisum est. Nundum enim in eo latentes cruciatus ostē
derat. reserato aūt latere omni crudelitate plenū: oī morte ini-
quius supplicium apparuit. Tum perili arte laudata mores pu
niendos duximus: suiq; eum ingenii periculū ante alios. quo-
niam ipso auctore peiorem inuenimus neminē: facturū merito
censuimus. Is igitur in taurū inclusus: circum igne: ut ostēderat
accenso: diræ artis uerum phibuit testimonium. Neq; enim q̄
cruciaret̄ uidimus: neq; lamētationes audiuimus: eiulatus tan
tum intus excitos administratorum aures æs emugiebat. Verū
athenienses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu ferre:
& mihi succensere audiam: maiorem īmodum admiror: neq;
hactenus id mihi persuadeo. Si enim qd̄ grauiori supplicio ī cū
nō animaduertimus nos accusatis: grauius pfecto nō iuenimus
Sin q; nullū mereret̄: mihi sane uidemini: quom præ uobis hu
manitatem feratis: laudare crudelitatem: siqdem aut unius ho-
minis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eē oportet. Vtrum sit ue-
stro eādem erga me animo dignoscet̄. Nam si iuste perilaus pe
riit: & nemo atheniēsium illius īgenio est: aut moribus de bene
ficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro
fitemini nihilo meliores esse uos perilao. Me aūt nōdum pœ-
nitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi uidebor pter iustum egis-
se. Atqui nemo ius a tyrāno requirit. Quod enim ad eius salu-
tem facit: id iustum uidet̄. Cæterum meam ego cautionem: &
prīcipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi psiterer:
si iiuste ī perilaum uiderer animaduertisse. Sed mihi persuasus
neq; uobis: neq; græcoꝝ cuipiā eo illū supplicio iniuste affectū
uideri. q; ī alios excogitauerit. fabrū uestrū cū alioꝝ: tum mea
maxime gratia puniēdū duxi: siqdē eo munere aliquo me eius-
modi supplicio dignū arbitratus est. Et licet tormentū nobis cō
tra cōiurātes ī nos acerbissimū inuenerit: nostrā tamē cautionē
in quibus iusti iudices cōstituimur contēpsimus: ipsū dūtaxat ius
reputauimus. Neq; enim ignorabā si lōge ēt peiores impune di
misissem mihi psuturū. Norā māsuetudinis uestræ opinionē
magis insidias concitaturā. Intelligebā huiuscemodi perilai sup
plicio unius cuiusq; in me studiū allaturū. Videbā forsitan satis
mihi futurū ui ipsa uti pp in me cōiurantiū necessitatē. Horum
nos omniū non immemores posthac cuiusquam laudum indi
gi. Impium tamen putauimus hominē hominibus huiusmodi
mortē excogitantem impune dimittere. Iccirco qbus ipse alios

nihil i eũ iniuste molitos iisdem cũ artibus perdere uoluius. Et merito sane a nobis: quos tali munere dignos existiauit ita mulctatus est. Fortasse quispiã uestrũ athenienses: nostris auditis rationibus quod hisdẽ cruciatibus quos in alios excogitauerit: auctorẽ perire oporteat innumeris me furiis deberi: uel potius omnibus suppliciis una tãtũ aĩa nõ suffecturũ: & mihi ipsi meritas pœnas me præscribere arbitrabitũ. Verũtñ si omni amoto odio iuste rẽ ipsam reputare uolueritis: profecto nõ spõte nostra nos hæc facere: neq̃ quæ fortunæ iussu patimur iure perpeti cognoscetis. Nam quom pp tyrannidẽ liceat nobis crudeles esse: id tñ quin malũ sit nõ ignoramus: & qđ opera nostra corrigi nequeant. id profecto grauissimũ cõfitemur. Vtinã ad ea necessario nõ cogeremur: nemo alius præ nobis ut bonus laudari posset. Et quisnam urm athenienses: aut quis alius: insidiis in se deprehẽsis eaꝝ auctores omni uindicte genere nõ prosequeretur: quereretur? Quod quom eiusmodi pilaũ inuenimus: supplicio: duximus afficiẽdũ. nec ignoro pessime mihi cõsuluisse. sed me cõsolor qđ nõ sponte mea hæc facio: qđ iis quos ulciscimur nõ euenit. Equidem sapientissimi ĩdigenæ athenienses: in hoc ego mores uestros imitatus sum: ille ãt tyrãnorũ. Iure igitur: nõ q̃les naturas sumus: sed quales uos ipse effinxerat: in se expertus est. Certo tamen sciatis uelim: quod neq̃ ego priuatus pilaus essem: neq̃ ille tyrannus phalaris. Vobis autẽ nõ modo ignominiosum est: si iniquo animo illius feratis supplicium. sed si huiusmodi uiros ppetiemini. Omĩo. n. humanũ genus iniuria afficiebat: quom ea excogitaret tormenta: sed præcipue uos crudelitatis arguens: peculiares: natiuo suæ ciuitatis uestre mores coĩquinabat. Oẽs igitur hoc perilai supplicium laudaturos arbitramur. Digni. n. hac sententia tales ciues: siqs tñ fuerit: cui huiuscemõi mortis genus nõ placeat: id ẽt perilao ingratũ fuisse nõ ignoret.

Teleclidæ.

q Vadam ipsius tua sententia usus: ad multos ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factũ est: ut tui mihi sermones inserrerentur. Quod scilicet post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu interimere non oportuerat eo quod propria mea laus periret Ego autem illius supplicio mihi laudem nõ quæro: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti. neq̃ quom aliorum supplicia mihi crimini dãtur: iniquo animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio se iuncta

est. Certo tamen scias: quoniam alii in tauro cruciandi erant: ic circo in perilaum animaduertimus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: merebatur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perilaum: & in omnes qui in eiusmodi fortunã eos uenire: cogerent referri. Quod si nos ab inique stulteq iudicantibus referretur: nõ ægre ferimus: quoad iure supplicio affectos: qui a nobis ĩterempti sunt ostendere poterimus. Si quidem nos a primo quem omniũ hominũ: uel humanæ potius naturæ gratia: igni ab sumpsimus: exorsi itidẽ de omnibus disquiretis. At qui si perilai & aliorũ quos alienarum iniuriarum causa punimus supplicium laudatis: profecto iniurie nos accusationibus proseq mini. si eos qui perfide capiti nostro insidiis imminent morte ul ciscimur. Essem namq omnium sane stultissimus: si aliorum gratia. sontes etiã si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autẽ qui mihi insidias moliuntur impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo insidiantibus formidolosus uidear meaq ipse pericula contẽnerem. Desine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

On uidetũ tibi graue eculeũ taurus: neq alia quæ habemus tormẽta. Ex quo omnẽ ad illã misericordiã: quom nobiscũ pugnaturus nõ sis: consumpseris.

Cleomedonti.

V me: ut audio: accusationibus ꝓsecutus: miseros cleõbroti casus deplorare nõ desinis. Ego uero te clemedõ: & longe illo iniquiora audentẽ & omnino ĩbecilliorem in nostram uenturum potestatem non dubito.

Cleomedonti.

Eptem his & triginta quos in camarinensiũ cõcione cõtra naturã ĩmanissime cõflatos conquereris: uellem eqdẽ contentus esse: & per iouem desidero. sed uideo mihi per quosdã nõ licere quin res ulterius progrediãtũ. Ipse. n. nouẽ & triginta fieri cogis: quõ te: & stultissimũ epythersem illis adiicias. Neq idẽ ẽ an uris me calũniis afficiatis: an pessimi me is pareatis ultionibus.

Timandro.

Vod ĩ præsentia camarinẽses exercitũ contra me excitauerit: illius forte tẽporis tibi solaciũ præbet: quo magnũ leui de causa bellũ ut moueãt: a te ꝑsuaderi nõ potuerũt Verum quom spes tua te frustabitũ. tũc promeritis: nõ eorũ quæ

fecisti: sed quæ patieris dolebis. quæ tamen tibi solacii utilitas! Nam si nos persuasuri fuissemus: ut ueritus es: nõ temerẽ forsan nostri formidine egisses. Nunc aũt ne in cæteris quidẽ rebus minimo nos dolore affecisti. Te aũt neque idoneũ reddidisti q̃ nostris cruciareris suppliciis. nulla. n. tibi morte opus est: quo tot torquearis calamitatibus. Immo si fieri posset longius tibi uitæ spacium quã natura ferat præstari oportet. Timandro.

Onciones tuæ ad camarinenses thimander & multa eorum cõmiseratio: qui a nobis ĩterempti sunt inuitũ me per deos compulerunt: ut in taurũ cleombrotũ intruderem. Quippe qui ueritus sum: ne si ego a cruciatu desisterẽ: desisteres & tu contra me ciuitatem cõcitare. Libenter enim rẽ meã populo gerendã p̃beo: q̃ diu tuas p̄peti orationes camarinenses puduerit. Cuius ego consilia non modo in phalarim: sed ne in phalaridis quidẽ seruulũ nullius momenti duxerit. Quod si utile esset camarinensibus cũ agrigentinis bellũ gerere: non tamẽ facile persuaderi possent: ut id aggrederentur. Nũc aũt bellum oĩno ipso consultore grauius: uel potius ipse orator non paruĩ ẽ ad miseriã momenti. Opus tñ esset: ut enumeratis belli suscipiendi cãis plæbẽ contra me excitares: ut iis p̄suasa ciuitate: tu uir bellicosissimus inscribereris. Vltor tantis de rebus surrexit: sed non ultis. sigillatim enim plures cãs: longe tñ alienas ostenditis. Verũ si quis his omissis: quom fas non uideatur: te ipsum p̄spexerit: grauissime oĩum duxerit puniendum. qui uendita domo: possessionibus: & si quod in his paternũ tibi erat mãcipiũ. exercitũ contra me alis: & camarinensibus nugas persuades. Quod mihi nihil aliud q̃ te desperasse significat. & merito sane siquidẽ multoꝝ maloꝝ causa fuisti: & ciuitatẽ cogis: temeritatẽ tuã: non suam sequi sententiam. Epystrato.

Oli me ad tui ultionẽ cogere: quom ter iã tibi pepcerim neq̧ te p̄iculis amplius exponas: qm̃ aliena a phalaride misericordia est: quam & si uos deprecationibus colitis: nos tñ tyrãnica ira utemur. Aryphœro.

Oli recẽsere eaꝝ numeꝝ quos ĩ tauro ab sũpsimus: plures. n. sũt si coꝝ opa disq̃ras: quã noĩa. tñ quõ eiusmõi essent: sub nostrã uenerũt p̄tãtẽ. sed nolẽus ĩ tã florẽti ætate seniõꝝ curas subires: miseros. n. q̃cũq̧ nos læserũt oñdius. Quõ aũt uitæ mutatiões uidere cupias: iã desinas p̄ deos admõeo. nõ qd q̃cq̃ mali abs te pati uerear: neq̧. n. muliebri manu ĩterficiet̃

phalaris: ſed ne iis ãnumereris qui in tauro perierunt: neq; mihi iniuſtæ calũniæ parſ ad crudelitatẽ efficiariſ quõ te ulciſcar qd niſi mihi parueris: tibi ſorſitan maxime expecttãdũ eſt: de hac quoquæ admonitione pœnas inire.

Agemorte.

ſ Enſi mus tandẽ agemorte quo pacto rebus noſtris conſuluerimus: multis nãq; rationibus nos dolore afficit eximius hic principatus: pro quo ſtultus ego innumeros labores & picula ſpõte mea ſubii. Maximũ aũt malũ in eo expertus ſum: niſi boni & manſueti uiri a nobis beneficia uelit accipere Verũ ſi cui indigentiũ aliquid cõferimus: peſſimos eos eẽ neceſſe eſt. Vos. n. probi uiri neſcio qua ratione mea oĩa aſpnamini. quid aliud cauſæ eſt: q̃ qd beneficia accipere ſormidatis. Quãobrem ex tot condiſcipulis meis equalibus amicis: non mõ nemo me uirũ ĩuenit: ſed ne pollicetur quidẽ: pter Caliſtenẽ: quem neq; uenturum certo ſcio. & aliis huiuſcemodi ſortaſſe utimur excuſationibus. ne munera nr̃a palã deteſtari uideantur quorum: ut ad nr̃e principio uenirent: alios morbi: alios parẽtes: plurimos prohibuere reſpublicæ. Te ãt nõdũ ad me uocatũ mẽini: quom nihil eſſẽ cõſecuturus. nec uocarẽ: nũc maxime quom aduerſam ualitudinẽ tuã: & filios poſt meũ a patria diſceſſũ tibi genitos, e paurola accipiã: p iouẽ tibi cõgratulor: & affinitatis: & ſuſceptorũ liberorum gr̃a. quæ igr̃ excuſatio tibi relinquitur: ne nidearis formidare. Nã quom nõ ĩuidioſũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cantibus totius ciuitatis ſpectaculo mittẽdũ eſſet: ſed parũ auri ĩtẽpeſta nocte miſiſſem: tanquã ĩdignũ ſacimus & ſcelus reieciſti: & merito ſane ĩpii nãq; uiri: & hominũ cæde coĩgnati ea mũera erãt. Ah nimiũ aſp erga me & iniquus es agemorte: addo ẽt in hũanus & crudelis: qui nulla inſœlicis phalaridis miſericordia mouearis: quom tãta in præſentia miſeria afficiar. Nã quom ea maxĩe gr̃a optaſſẽ prĩcipatũ: ut in amicos clariſſimus haberer: dei benignitate quamprimum uota mea conſecutus: non habeo in quem beneficia conferam. Sed quod mihi erat omnium futurum ſolacium: eo me amici priuatis. neque erga uos ulla me liberalitate ex rerum mearum copia uti pmittitis. Quo fit: ut quom quæ uobis dare uolumus munera cõtẽnatis. In tyrannidis adulatores & ſcurras: quibus dare nolemus: ea conferre neceſſario cogamur.

Teucro.

Ariſthomeni tuo ager datus eſt: & Ipolition uacauit crimine: te uero: ut pollicitus es: expectamus. Ego bene ua

59

leo si bene ualere est: multa me aggressum & plura assecutum:
& deteriorum gratia meliorum etiam penitere.

Teucro.

Hilodemi uxorẽ cleenetã quã nosti teucer: quom nuptiarũ filiæ gratia alloq uellẽ: negociis ĩpeditus nõ potui: q̃bus te huc uocassem: nisi ea gratia te syracusis relinquendũ statuissem: ex quo plane ĩtelligere potes: serio nos de his ad te scribere. Eã igit̃ adeas: & q̈nq; ĩ dotẽ talẽta gñro cui filia nupserit pollicere. nõ tã muneris: q̃ reddẽdi philodẽo debiti gratia. Quod si q̃spiã rogaret unde nobis tot philodẽi pecũiæ sint: nescire te: sed ad me q̃ acceperim & eũ q̃ dederit id totũ referas: & dato operam ut leontes gener accipiat̃. ucit. n. ad nos: & illã uxorẽ efflagitat: Cui ego oẽm operã pollicitus: ad te q̃primũ misi. Si potiorẽ tñ gñrũ ĩueniret mr̃: nihilo segnius dotẽ ꝓmittas. neq; cõtendas: siquidẽ non unus duntaxat philodẽi gener nobis curæ ẽ: neq; quom pecuniam liberalitate largimur & nuptias: sed noli q̃so tã negligẽter hoc agere: ac si q̈nq; talẽta reddas: sed tãq̃ accipias. Turpe. n. ẽ data pecunia male rẽ gerere: ubi nõ ea gr̃a quã spõte dederimus dedisse uideãur. Neq; q̈cquã tale efficiã: ut dũ apud me philodemi pecuniæ fuerint: dãnũ in filiæ nuptiis impẽsæ utilitatẽ mihi attulisse uideant̃. Nã quom nihil eiusmodi me cõmisisse uiderint: nemo id de me poterit suspicari. Vtinã iniquioribus ubiq; moribus phalarim clamitarent. Cæterũ mitte nubẽti uirgini quattuor æquales puellas: & muliebres uestres quas ad te misimus: & aureos. lx. & quãprimũ celebrentur nuptiæ admoneas: siquidẽ in hunc usq; diẽ etiã nimiũ dilatæ sũt. Munera prompto & alacri aĩo mittas: ut etiã phalaridis sumptu gratiã assequaris. Et hæc ita se habeãt teucer. In cæteris autẽ & tanq̃ uirgini & mulieri uiro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quõ earũ desiderio satisfeceris: nuptias cũ rẽ & magnificas & sũptuosas facito ne syracusanorum: aut puellæ cognatorum quispiam fœlici nuptiarum die: miserum pro beato philodemum appellet: sed aduersam eius fortunam exuperemus.

Teucro.

Hilodemi perægre nauigatio tui quidem uiri: nostri autem incõparabilis amici: tibi gloriæ filiæ uero. xx. iam annos domi innuptæ ĩfœlicitati, tedere uidetur. Nupta n. si post aliquot annos uiro careat ĩ uirtute corroborat̃. Filia uero p̄ter ætatẽ uirgo crimĩe nõ caret. Oĩbus nãq; hominibus tur

Negotijs impeditus

pissimũ uidetur: & profecto sic ẽ: ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iampridem enim illius uitã quẽadmodũ tuã apud uirũ laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quã & tu & ille genuistis filiã: solaciũ tibi esse existimas. Atqui iniquũ est mariti desiderio priuare nuptiis filiã. Neque idẽ ẽ carere uiro q̃ paulo post rediturus sit: & eo cuius nullã adhuc neque experiẽtiam: neque consuetudinẽ habueritis: quom naturæ legibus cogaris. Cæteris quom neque obscuris parentibus: neque pecuniarum inopia laboretis: nullo pacto tantæ infelicitatis argumentũ ppetiaris. Quinq; apud nos talẽta filiæ dotẽ reliquit: quom nauigaret philodẽus: neq; quinq; dũtaxat: quippe cui cõmunes sũt phalaridis pecuniæ. Quãobrẽ nescio cleenetæ quid differas. Nihil opus est ad filiæ nuptias philodẽi aduentu. quæ in eius reditu reiici possunt nolimus præoccupare. Quæ aũt ipsa natura inuitis nobis urget: quom fieri possint ne differãus. Puellæ ætas moras nostras nõ patitẽ: forsitan philodẽus his ĩpeditur causis: qbus patrẽ ĩpediri consentaneũ est. Quod autẽ natura uiro puella: p̃ter legẽ: domi desideat: nulla est excusatio. Neq; in præsentia tã patre ei q̃ marito opus est. Tu uero in his necessitatibus & fortunis absenti patri etiã p̃sentẽ matrẽ addi existimas oportere. Non sic ĩquã: sed si mihi obtẽperaueris: ut uiro fœliciter: & filiæ decori cõsules. Nã quom alia multa recte absente philodemo effeceris: hoc unũ præ omnibus cõmune bonũ annumerabitẽ: & pudicã uirginẽ matrimonio honestaueris. Noster autẽ teucer: quom uolueris: & pecũias tibi: & siquid aliud ad nuptias necesse fuerit dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodẽi ad nuptias reditũ optato: nõ tamẽ ut ĩ illũ puelle pro ætatem reiicias: & tuum erga uirum desiderium ut incolumis sit atque redeat: & alia huiusmodi non minus tui erga ipsum animi sint testimonium.

Teucro.

Hilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis redditas litteras audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa utuntur diligentia: ad ea quæ facta sunt quancitissime significãdum. Et si elõginquo res gestas nuntia dea pferat: & nos nõ immerito ei forsitã succẽsuimus: quom tales nos prædicauerit. qui quõ alioꝝ: tũ eius maxime gr̃a: in tantã dãnamur crudelitatem: siquidem nos undiq; malos omnibus proclamat. Quo fit: ut qui nunquam me uiderint: neque experti sint: me ac si ad hominum exitium natus sim uitupent. Hæc igitur meæ calamita

tes sunt: nec alterius cuiuspiam. Aedes autem in quibus & leontes & theano primũ coiere: ut nũc hñt: imposterum quoq; habeant pmitras: neq; his hymeneũ laribus amoueas: ubi celebratus est: dignũ donũ & quod iis qui accepturi sunt: probetur eas arbitramur. Carissima .n. coniugibus loca sunt ubi prima uirginitatis uincula soluerunt. Inuidia autẽ apud syracusanos digni or philodemus q̃ miseratione iudicet̃. Et nemo ĩ summo fœlicitatis gradu tam fortũatus: q̃ ille in aduersa fortuna ab inuidis existimetur. phalarim autẽ odio habeant omnes. Neque enĩ innoxium odium recusamus. Quisque autem p se maxime cupiat: & si dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylodemo.

N magna mihi stultitia uersari uideris philodome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas: quinque talentorũ gratia: ne nobis pereãt quæ nulla utilitatis spe: neque tuæ amicitiæ gratia: dedimus. rẽ pfecto ne uulgo qdẽ dignã. Quod si omnino uis a te uideri dotatã filiã: nihilominus ista tua sunt. Si negas: addas his totidẽ: & decẽ talẽta dotem scribe: ut si placuerit dotis pars phalaridis sit: pars ex philodemi facultatibus. Theano autẽ multa & magna de me tibi referens mihi gratiam reddit. Quod enĩ adhuc puella a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano.

Estrã beniuolentiã libẽter accipimus: quom phalarĩ tãto studio appellare cõtẽdatis: meæ tñ fortũæ & si nos ipsos defendamus: recusant. Inuenict̃ .n. nomẽ ipsum ab ipso genere nulli reprehẽsioni accusationiue obnoxiũ. Nos aũt ob multa & magna quæ acerbissima fati necessitate ĩuiti egimus dãnamur: & meũ nomen nullam aliã ob causam graue est: q̃ qa legibus non obtempero. Lex uero ipse sum subditis. Quamobrẽ quam mihi gratiam phalaridis appellatione exhibuistis: eã nũc referatis ne id nomen impositum uelitis.

Himerensibus.

V Ssimus uobis ut Stesicorũ ad nos: & cononem & Hermocratẽ quãprimũ mitteretis. Vos ãt corꝝ loco sameã & Licarchũ misistis. Quod si qualẽ me arbitramini: talis essem ñ ignoro. grauissimũ aliquid contra uos moliri me oportuisse: eo quod illos mihi non tradidistis. & cõtinuo ad nos & Sthesicorus: & conon & Hermocrates uenissent. Neq; enim cynedus conon uo-

bis curæ est: samea: & lycarcho clarissimis & uestrũ omnium humanissis uiris posthabitis. Verũ ego neq; modestos homines: & qui nullã mihi: neq̃ patriæ iniuriã intulerũt: iniusto affi ciendos supplicio: neque cõmunẽ græcorũ legẽ uiolandã duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nos tulistis sentẽtiã? sed quid opus est hæc uerbis explicare? quom & mi hi: & ad quos scribo: plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum, neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos legatos uestros: quom mihi ex duobus alterum impune facere licuisset: aut cogere uos ut pro iis illos ad nos mitteretis: aut iis qui in nostra erant pote statæ supplicio affectis: meã in illos iram effundere. Et profecto eo iã res & iniuste uiuẽdi necessitates redegistis: ut nihilo nos pe iores legatis uestris interfectis: neq; meliores seruatis arbitremi ni. Confuse enĩ iam res meæ sunt & coinquinatæ: & parũ nobis momenti ad hominũ uel beniuolentiam, uel odium iuste an iniuste faciamus esse ĩtelligimus. Et in hanc uos himerenses con ditionẽ: maxime & uiri illi uestri compulistis: & aliorum quidẽ quæcũq; uestri causa passus sum mala posset uenia dari auctori bus: & præterita obliterari. Verum quod nihil quicquam iuste fieri liceat: quæ promeriti pœna ab iis exigi posset: qui auctores fuerint. Præterea longe iniustius esset: ut quidã nostra perirent iniuria: quam si eorum gratia ĩ uos grauius animaduertere coge remur. Ego tamen himerenses & si hæc omnia reputarem: & indignarer: & tyrãnus haberẽ: si nõ quos uellẽ. at quibus interfectis: nihilominus nos dolore affecissem: eis peperci: & hospi tio acceptos ad uos remisi. Quod si uicissim æq; esse uolueritis quæ ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos uel tres con uertere satius ducetis. At si conõ cuius corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolumis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis expectetis. totis nanq; uiribus contendemus: ne nihilo nos q̃ opinemini: humaniores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

a Vdio te maiorem ĩmodũ formidare. quom uires nostras: & quæ in nos molitus est tecũ reputas. Sed admiror quod nũc tãdẽ formides: & non quom primũ contra nos agere cœpisti: quom ab iniusta. ut dicebas: tyrannide himerenses uendicare uelles. Cogitabas quæ himerensibus dicis forsitan fieri posse. Si igitur mortẽ: ut sapientẽ decet: cõtẽnebas

quid nunc stulte perturbaris? quom tibi liceat ea quibus tūc expectaris nihilo imbecilliori animo fuisti iã propīquãtia generose perferre. Sin autem ut timidus es: sic timide te ad id qđ ppessurus es suppliciū habes. Quid stulte eo in me tempore clamitasti: & talē tibi cōparasti inimicū: quom sceleratū me & crudelē appellares: & ex carminibus tuis uerba in me in cōtione effunderes? Quid autem & musicus & poeta dicendi figura & uoluntate uitæ studiis cōtraria usus es? quom ociosus uacare musis: neq; magis arduas res: quã poetã deceat: aggredi posses. Sed quom pro poeta rēpub. gerere desideres: manēte quæ nō poetas: neq; musicos: sed populares qui supra uires temere audēt: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro.

Tyranni sumus sthesicore: non himerensium: sed agrigētinorum. quare tibi īgentes habemus grãs: qđ minori mihi adepto pricipatu: maiorē dedisti. Certo tamen scias quod tyranni agrigēti inimicos nostros in himera ulcisci poterimus.

Sthesicoro poetæ.

Audio te alūtiū & alexiã pfectū & nunciis p ciuitates missis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nunquã ne igitur sthesicore a reipu. gerēdæ temeritate cessabis? quom adeo senex sis: neq; musarū pudet: q̃rum te studiosum: psiteris eas autem offendis: quom iis contra meliores uiros utaris: neq; filiorum miseret: qui iam uiri sunt: sed temerarius senex in cogēdis militibus & pecunia sponte tua uersaris. quō inimicū illis tã grauem oppositurus sis: q eos tãq̃ laricē cōcutiã. Ego quidē achiuorum reditus te scribere: & quorundã aliorū heroū stultitiã īcusare audio. Tu uero ut ex alexia in himerã tutus reuertaris nihil curas. Sed scias uelim qđ manent te & caphareia saxa: & placte: & charybdis: & nauplia classis: & nullo pacto manus nr̃as effugies: non inquam & si quispiam te deus: secūdū uos poetas eripiat.

Himerensibus.

Thesicorū: & cononē: & dropidã a pachīno in pelopōnesum p corithiis: ad quos eos mittebaris nauigantes a nobis captos scitote. Dropidã fortasse uobis remittemus Cononē quã primū interfici iussimus. Sthesicorus adhuc saluus est: donec quo cū mortis genere ulcisci uelimus excogitabimus.

Himerensibus.

Rosecto nobis himerẽses sentẽtiã ũram plane ostẽditis: quod scilicet nihil interesse arbitramini phalarim amicũ ne an inimicũ hẽatis. Deus autẽ recte effecit: & firmissime ab eo mihi significatũ. Confido ẽt alia mihi ad uotũ successura. Cæterũ ego cononẽ: ut ad uos antea scripsi: ĩterimi quãprimũ iussi: quom malũ uiꝝ: & in ciuitate ũra nulla neq̃ cognatione neq̃ affinitate iũctũ intelligerẽ. Dropidã ad uos honoratũ remisi: ut decuit: neq̃. n. malus est neq̃ nos ulla affecit iniuria sthesicoro postmõum cõsultabimus. Himerensibus.

Iberauimus sthesicorũ himerenses: & quæcunq̃ contra nos machinatus est nõ uestri gratia: qua sæpius ẽt periisset: sed deorũ: q̃bus is curæ est & himerẽsiũ deorũ atq̃ heroũ ei cõdonauius. nihil. n. hẽo qđ illos accusẽ: & si maiorẽ ĩmodũ de uobis conqueri possim. Cæterũ ipsi scitis quænã contra me adortus sit Sthesicorus: sed puduit sacrũ uirũ & sapientia clarũ. & uere musis creditũ: cynædo & scelesto Cononi annumerare: & una interimere. Atq̃ utinã taliũ uirorũ fatũ coercere mihi liceret. uobis autẽ himerenses maiorẽ ĩmodũ cõsulimus: ne sthesicorũ ĩgrato & ei nõ cõsentaneo gerẽdæ reipu. onere distrahatis. siquidẽ ab iis q̃ Alexiã ꝓficiscunt̃ accipimus. in uitiis his se negociis implicat: sed puicacia uestra uincit̃. Nolite igitur his in rebus eo uti: q̃bus nõ sit idoneus: sed liberum esse & lyræ suæ uacaræ sinite. neq̃ eiusmodi inimicos ei cõparetis: q̃ nõ itidẽ fortasse cũ illo agent. Q uod si oĩo opus est q̃. reipu. curã suscipiat: talẽ ei p̃ficiatis: quos quũ cœpimus: ꝑ utriusq̃ ũrm uolũtate: siue supstitiõe ulciscamur. Sthesicoro poetæ.

Leũ nõ tui: sed nepotis tui gratia misimus. Dignus. n. adoloscens est: de quo rõ habeat̃ quom gynicis certaminibus nihilo sit Agesilao inferior. Eq̃dẽ quãtũ in nobis est: summus euaderet uelim. Argentũ qđ a nobis corã accipere noluisti: nisi in presentia accepis: ꝓditiõis te apud himerenses insimulabimus. Et si ita cõstiterint grauius ꝓfecto hoc fuerit: q̃ q̃ ad te primũ mittere decreuimus. Cæterum age sthesicore hæc musarũ studia quarũ gratia & clarior oĩbus es & admirabilior: & ama & complectere. expectabã ĩ quibus maxime probatus es similis calidissimus esses. Sthesicoro poetæ.

V de nobis sthesicore nihil q̃cquam neq̃ uersibus: neq̃ alia rõne dicas. Nihil. n. mihi potius ẽ q̃ si meæ taceãtur de aliis sine ĩuidia arbitratu tuo loq̃ poteris & de ea tibi ĩspiret. Ciuiles ãt curas nr̃o maxĩe exẽplo fugias: qui quom om

Ama & complectere

niũ beatissimi uideamur nobis cõscii sumus quãtis afficiamur ca lamitatibus. Q d' si tibi merito ob occupatã spõte nostra tyrãni dẽ hæc pati uidemur: tibi autẽ rẽpu. gerenti grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus nostris in presentia omissis: tuas cõsidera diligẽtius: Nemo enĩ pro meliori huiusmodi uiuẽdi rõne suscepta rempu. gessit. Verũtñ tecũ reputa: quæ nã sũpiori tempore passus sis: quæue tibi ĩpenderãt: nisi talis tibi fuissẽm inimicus. At præstat quidẽ: & si res ad uota fortunæ benignitate succedãt ne oĩa ad eius licentiã experiaris. Etenim tu in presentia neq3 hi meresiũ tyrannus es. neq3 omnibus: quẽadmodũ nos inimicus sed rẽpublicã geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi cõcilia sti quorũ gratia nostras suscepisti inimicitias. Eqdẽ: si liceret: tui coniectura accepta: nollẽ esse tyrãnus: Tu tamen quot & quãta ab eis. passus sis tecũ reputa. Q d' si eũ q̃ a ciuibus suis bona plũ rima nullũ ãt malũ cõtumeliamue accepit: non secus ac te ipm̃ consideraueris: certo intelliges uix illum: qui ciuili administratione omissa: priuatis rebus uacauerit: maxime fortuna suã delectari.

Sthesicoro poetæ.

Oli curare sthesicore Euboli & Eriphãdis tui apud me accusationẽ: neq3 ullo pacto doleas: ꝙ ĩsidiarũ cãs cõtra nos ĩ te: & pulcherrima tua carmĩa rettulerint. Etenĩ ꝙ nobis piculũ ĩ himera ĩpedierit: tu nosti. Q d' ãt nihil grauius p̱ pessi sumus: dlectari te magis: q̃ illorũ grã dolore oportet. & ꝙ poemata quæ tibi deæ ĩspirãt tãtas uires habuerit: & qd' nos siqd tibi curæ sumus seruati: sumus incolumes. q̃. n. ɔposuisti: ui sua plusquã lyra patiaẽ possunt: & phalaris maior ẽ q̃ q possit iterimi. Nos autẽ quom maxĩe piclitaremur: & tyrãnum gessimus & familiaritatẽ suauius. neq3 te qcq̃ accusamus: quõ ĩ uitæ picu lũ: uel ĩ ipã potius mortẽ ĩciderius. Neque. n. si ĩpiis suis ɔsiliis satisfecisset: id ꝓbasset sthesicorus. Tu forsitã diuis tuis carminibus tyrãni cædẽ laudibus ꝓsecutus es: neq3 nos: siqs tuas laudarit rões: tyrãni cædẽs ĩprobãus: sed phalaridis. hominẽ. n. ĩterimere hoc ẽ ñ tyrãnũ. siqdẽ: ut nosti: nõ sũ auctor ĩiuriaꝝ: sed p̱ pulsator. Neq3 dropidas: neq3 illius ꝓbatus uir: sed neq3 nr̃i ipe liberator iuppiter iure ĩ tẽplo cũ Eubolo & Eriphãto uiris iniqssimis p̱manere posset: in quibus iustus factus sum & procul a tyrãnide. Cynædus ãt Conon & Thagoras: q cædem nobis machinati sunt: nec non Amithidas & pericles: & alii eiusmodi iustissima ultionis lege perierunt: quos & si non tanta mi-

hi uis esset: modo ultus: mori non recusarem. Dicant me homi cidiã: ipiũ: sceleratũ: tyrannũ: multis & magnis sceleribus con taminatũ: neque siquid grauius in mente uenit mihi parcãt. Nã apud bonos uiros uituperari mihi uiderer si sceleratissimi me ho mines laudarẽt. Quorũ alios in taurũ coniectos cremauimus. Alios cruci affiximus: quom opus esset ut de se reliquis spectacu lũ atque exemplum præberent: ne quid contra nos molirẽtur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uersati sũt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oẽs iniuste in nos machinati: iure ipso crudelissimã mortem luerũt. Ecõtra quos tyrãnos nos esse confitemur: neq negamus ad malorũ ultionẽ tyrannidẽ de siderare: neq in eos crudeles in humaniq esse desistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem. Nolim pu- tes Sthesicore quom poemata in tyrannum scribis te in phala- rim scribere. sed prompto animo deos complectere: nihil nos reueritus. neq quicquam quod in mentem uenit reiicias. Nemo n. phalarim: præter fatũ: qđ ab ineunte ætate: & si uatum carmi na conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quõ necessario ue- nerit: quandocunque uolet: tanquã debitum accipiemus. Verũ Eubolo & cæteris homicidis: quom inuitis fatis nobis insidias molirentur: meritam rettulimus gratiã: nõ eam quæ lege homi nibus: qui tyranni cæde inanem gloriã aucupãtur: sed quæ a ty- ranno omni lege potentiore: referri conueniat. Palis eni pectorꝫ tenus coram himerensibus affixi: & aliis affecti suppliciis in cru ciatu pernoctarũt. Tu uero ad multos annos fœliciter uiuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oro. tua nanque iustitia hoc tibi euenturum pollicetur. neq unq̃ phalarim in necessitatẽ addu- cas: ut talem in te experiaris. Curæ autem tibi sint musarum glo riosissimi labores: quos ad me quæso mittas: ut præsẽtibus nos leuent solicitudinibus.

Androcli.

Go quidem consulto litteras ad sthesicorum misi nihilo me iniquiore animo Euboli in eum tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiussorem te exhi- beas: nihil eũ contra me machinatũ me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidem primum quas confessi sunt insidiis: q̃ sthesicori poematis gratia: & non suapte malitia me adortoꝫ exi stimabo.

Aristholoco.

I icc irco contra me tragœdias scribere induceris: quod captum a me sthesicoꝝ dignũ quem liberarẽ existimaui ac si in omnes poetas humanissimũ me exhibeã longe a ueritate aberras. Nõ eni pari ratiõe poetas sed bonos poetas. Neqꝫ inimicos: sed generosi animi inimicos probamus. Tu ãt quom poeta quidẽ malus sis: inimicus uero ignauus: & animi ui: & poetica facultate sthesicoro te æquiparas. Sed quid ego interesse censeã: quãprimũ cognosces. nõ eorũ gratia quæ contra nos scribis: si quidẽ admodũ degeneris aĩ essem: si fabulas tuas curarẽ. Sed quoniã quom tã malus & inimicus sis & poeta: pari te honore & sthesicoꝝ dignũ arbitraris. Sthesicoro poetæ.

Icocles syracusanus: non ignoras fortasse quem dico: nam propter familiæ nobilitatẽ nõ is est qui possit ignorari a sthesicoro: uxoris suæ obitũ graui & ĩmodico dolore luctuque proseqt̃: nec immerito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filiã haberet & uxorẽ: Is inq̃ nicocles: quom mutuũ iter nos amorẽ intelligeret: Cleonicũ fratrẽ ad me misit qui me suo nomine pereret: ut te orarẽ uxorem suã tuis uersibus cõmendares. Etenim ut a syracusanis accepimus: qui quom reliquas uirtutes: tum incredibilẽ eis pudicitiam testant̃: nõ indigna est quæ ore tuo laudet̃. Nã & si cauẽdũ sit ĩ nostræ ætatis homines quicquã laudis scribere: ne poesis uenalis uideat̃: sitqꝫ & fidele officiũ: neqꝫ sententia nostra ĩprobãdũ: noli tamẽ tui ægre animi cõsuetudine abiecta: meas preces cõtẽnere. Non enim decet petentẽ phalarim negligi a sthesicoro: nõ qđ aliquo meo in te officio debeas: sed qđ habitã de te erga nos opinionẽ cõfirmari postulamus. Da igitur prompto animo ingenio tuo dignũ beneficium: quod mihiipsis efflagito: accipiã autẽ in amicũ. Reliquum est ut ad gratiam cleathisthem syracusanã genere. Echecratidæ filiã: nicoclis: ut diximus: & sororis filiam & uxorem & matrimonio iunctã annos. vi. trigessimo uita functã morbo duobus relictis filiis annorũ. Capita subiectæ materiæ hæc sũt Inspirent autem tibi in his uersibus: quæ tecum semp sunt deæ & tuum sacrũ & gloriosum caput musæ exornet cognatio. quõ aliis laudibus: tum his quas ad te in clearistem misimus.

Nicocli.

Isimus ad sthesicorum quẽadmodum super elegia rogasti: & argumentum ei exposuimus: ut oportuit. Is libẽs mihi pro ingenio suo se facturum promisit: forsitan. n.

existimauit sapientiam suam mœroris tibi solatium allaturam Hic autē dolor difficilis cōsolatu est & quā ut uerbis leuari possit grauior. Nam quom duplicis necessitudinis nomine de uincire ris: de utroq; doles: sororis scilicet filia & uxore carissima. forma quidem egregi: pudicitia uero tanta: ut nulli post se mulieri secūdū reliquerit locū. qr pturbato animo & omni spe amissa nunq̄ lachrimas remittis: & uix tuæ consulis saluti. Atqui non grauius res humanæ ferēdæ sunt: q̄ possit aīus tolerare neq; uirtute dignū effeceris: si: mœrore dispes & calamitate miserabili uictui te profitearis. Verū age nicocles paulispar dolore remisso miseram hoīum uitam considera: & quiq; nostra sit conditio. Singuli ad innumeras nascimur miseras: & quom uita defungimur: tū miseri esse: desinimus. Iucūdam autem hanc uitā ducimus: eo quod nihil morte grauius opinamur: ut etiam qui an nos moriūť miseriāur. quō m inīe uos lateat: ñ mlťo post idē nobis iter necessario conficiēdū. Neq; potius eorū gratia: quam nostra: lachrymas effundēdas huiuscemodi hūana conditio nicocles: & ad hūc exitū oēs uiuimus. Nec est rerū omniū quæ īperiosius humano generi domineť. Idem fatū mortaliū omniū ē: & a nemine mutari potest. Vides ne me tyrannū: quē omnes homines uiolētissimum arbitrātur: & si me oēs uiolētiorē pdicarent. mortē tñ nulla rōne supare: neq; qcquā grauius ī eā aīaduertere possē: sed ei cædā quom ultius uitæ dies audierit. Atq̄ utinā ad hoc ēt assecuti essē̄us prīcipatū nō ut meipū a morte uendicarē. Nam fortasse ante prestitutam diem morte dignos nos quispiam dixerit: neq; nos contradicimus sed ut ab iis qui & uirtute & moribus quam lōgissima uita digni sunt: fatalem arceremus necessitatem. Verū quom illa in nos: nō nos in illam tyrannidem exerceamus: æquo animo ferendū est. non ea tm̄ ratione: q nihil luctu nostro pficere possumus: sed q illius aīam: si te tanto dolore torqueri senserit: dolituram in morte credibile est. quom te & uita plurimū delectauerit & q̄ tibi grata erant incredibili lætitia psecuta sit. Neq; p iouē tibi soli qď tali uxore priuatus sis: sed & illi qď tali uiro ægre ferēdū ē. Quom igiť neq; primus neq; solus in hæc mala incideris hūana tibi æquo aīo tolerāda psuades. si non meo exēplo: q multis & uariis calamitatibus agitatus pmptissimo aīo mortē expecto. At saltē pp naturæ æqlitatē: qppe quæ oībus cōis sit: quāuis a plerisq; maiorem in modū formideť. Qui aūt eam non iniqore aīo ferunt: hi trāquilliore uita feruntur.

Sthesicoro poetæ.

Vod carmina pro clearisthe edideris: magna tibi & im mortalis gratia habet. Promptũ.n.præcibus meis te ex hibuisti: & singulis argumẽtis īcredibili artificio te accõ modasti: & carminis tui elegantia maiorẽ īmodũ probata est nõ mihi dũtaxat: me.n.oĩa sthesicori æq delectant: sed cõpluribus agrigentinorꝝ una audientibus. Extabũt aũt nõ apud eos tãtum q ea audierũt: & q in præsentia sunt homines: sed in omniũ qui post nos futuri sunt memoria. Gratiã igit̃ ꝓ his uersibus tibi: ut dixi: debeo. meo nãqꝫ hortatu: & huius ætatis & futuris homini bus tales musarũ cantus largitus es. De me ãt quod ꝑ epistolam tuam significasti: ꝑ hospitalẽ iouẽ: ꝑ cõmunes lares: nihil neque ut pessimus sim: neqꝫ ut bonus: ī poemate tuo memineris. Mea siquidem fortuna sit: ut aures a nomine meo abhorreant. Scri batur phalaris in ipso sthesicoro: siue melior quam hominum opinio ferat siue contra habeatur.

Pelopidæ.

Vod me rogabas ad Sthesicorum nullo pacto scriberẽ: neqꝫ si scriberẽ mihi morẽ gereret: ut in quem piam uita functũ carmen ederet: satis gratiæ ab eo accepisse mihi uideor: qđ in ni coclis uxorem carmen fecerit. Tu igitur quid uis a nobis optato quod non in aliena: sed in nostra sit potestate.

Filiabus sthesicori.

Oeroris uestri filiæ: quãnã aptiorẽ uobis consolationem quispiam afferat q̃ uirtutem parentis super quo lugetis? Non enim lachrymis Sthesicorus: sed laudibus prosequendus ẽ. Equidẽ nolim oĩno uos neqꝫ mortuos lugere: neqꝫ plãgere: nõ quin cõiter hi affectus necessario ominibus accidãt: sed qm̃ mise rorꝝ sint quorꝝ non mors: sed uita: uel potius magis debeat de plorari. Non sthesicori q tot annos cũ sanctissimis diebus in cho reis & cantibus musarum uixit: cuius nomẽ in honoribus & lau reis immortale seruabitur. quod ꝓfecto neqꝫ hac: neque uentu ris ætatibus maius futurum sit: siquidem nõ alia quã immorta lis & oĩa continentis dei sorte sthesicorus frui mihi uidet̃: Qua re magni & clarissimi patris filiæ: quæ tanto parente digna sint uos sapere oportet. Non enim parũ uobis contẽnendum est: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite fœlicẽ herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sæculis oĩbus beatum: neqꝫ honorũ quos illi tanquã deo himerenses decreuerũt: claril

Magna t(ibi) & i(m)mortalis gr(ati)a

simam gloriā auferatis. Nō enim ille: ꝙ nos certo scimus: ægre tulit urgentis fati necessitatē. Neq3 hi quom clarissimos heroas: qui pro gloria occubuerunt: in pulcherrimis cecinisset poematibus: quæ uobis possessio dignissima sunt: & exēpla uitæ honestissima: Ipse quom diē suum obiret non impauidus pstitit. Certo nāq3 scitote filiæ: quom a nobis captus sthesicorus ī nostram uenisset potestatē: nihil quicquam formidauit: neq3 tanq̄ graue quoddā ppessurus: fractus aīo est. Quippe q̄ longe generosior captiuus nobis uisus sit: quā hostis. Vita igitur tyrānidis nostræ acerbitas ab eius sapiētia ē: non qđ quicq̄ uellē ī eū grauius aīad uertere: sed quom cruciatus meos muneri ascribebat. Ego. n. innumeris eū laboribus cape conatus quō assecutus sum: nihil habui qđ mallē: quā gratiā ei hēre: ut a me beneficiū acciperet. Ex quo non deberi mihi ab eo gratiā: qđ duodecim eū annos: tot n. postea uixit: seruauerim: sed ei me arbitror debere: qđ & alia nos corroborauit: & solus oīum: ut mortē cōtēneremus effecit.

Teucro.

Aptiuorū p̄cia q̄ a thaurominitanis accepimus nō nr̄a: sed sthesicori gratia reddas. Viuit. n. ille ad eorū usum: qui a nobis accepturi sunt beneficiū: quom aliud a me petieris. Verū ei gratia pit: quom in ingratos collocetur.

Filiabus sthesicori.

Hauromínitani pro quibus ad me scribitis mandatum a patre: quom uita defungeretur: habuisse: nulla digni sunt clemētia. Hic. n. ne minimū quidem a me offensi: aduersum me bellum susceperūt. Sthesicorus uero non hoc mō qđ petitis: ut scilicet captiuorū p̄cia quæ a thaurominitanis exegimus: reddi mandemus. Sed q̄duis etiā supra uires nostras a nobis promeritus ē. Licet. n. mortuus nonnullis uideatur: nemo tn̄ q̄ recte sentiat: id dixerit: Mihi quidem sthesicorus uiuit: neq3 tātum apud me thaurominitarū odiū ualeat: ut sthesicoro aliquid petenti: quod phalaris hēat negēt. Omnes nāq3 hoīes ab illo uinci decet: me aūt oīum maxime: q̄ in tot hominū milibus quot expertus sum præstantioris aī uiderim neminē. Nos igit̄ thaurominitanis pecunias reddi iussimus: neq3 medius fidius hanc patri uestro gratiam referre: sed ab eo potius accepisse existimamus.

Chrysippo.

Eque primum quom thaurominitanis: bellum iniuste contra nos inferentibus captiuos: accepto præmio

liberauimus: eis blanditi sumus. Cõmunem. n. græcorũ legem abrogare noluimus: neq; quom postea acceptũ priũ reddidimus ea reddidimus rõne: ut illis beneficiũ ĩpartiremur: quēadmodũ exprobrasti. Sthesicoro ãt p filias legato obtẽperauimus. Thau rominitãi igiẽ mortuo Sthesicoro: eoꝝ q̃ a nobis assecuti sũt: si bi habendã grãm sciant. Sthesicorus aũt suis moribus. Ego qdẽ quõ multis & magnis de rebus ei grãm debere ĩtelligã: neque le gationem eius obliuioni mãdabo: neq; ignoro: quõ p eã hoc a me petit & assequiẽ. Thaurõinitanos quidẽ pecuniaꝝ beneficiũ nos ãt humanitatis: quo omnes prorsus nos expers existimant: testimonium accipere.

Himerensibus.

Go qdẽ oĩa Sthesicori grã facere patus sũ: ut tã & si cõtra ipsa fata arma sumere oporteret: de morte cõtẽdere non piget: ut diuinũ uiꝝ & a uobis & cæteris hominibus carmĩs ele gãtia laudatũ liberarẽ: quẽ sciẽtissimæ musæ omnibus prætulerũt uatibus: p quẽ & cãtus & choreæ plurimũ ualerẽ. Veꝝ aĩaduer tite ubicũq; sepultus sit sthesicorus himerẽsem eẽ & suaꝝ uirtutũ grã oĩs etiã priæ ciuis uocabiẽ. Mãebit aũt uester: neq; mortuũ Sthesicorũ: sed ĩ poematibus suis: quæ cũ uniuerso orbe coĩcauit uiuere arbitremini. Veniat uobis ĩ mentẽ himerẽses apud uos eũ genitũ: educatũ: erubitũ: in uersibus: poematibusq; consenuisse. Apud cathaĩos aũt & quidẽ uolẽtes naturæ cessisse. Et ĩ himera tẽplũ Sthesicoro ĩmortale uirtutis eius monumentũ condaẽ. In cathania uero sepulchrum. Supra hoc: ut satius uobis uisum fue rit consultetis. Neque pecuniis q̃tum nobis erit facultatis: neque armis egere uos arbitremini. Vnum tamen animaduertatis ue lim: neque decori uobis: quom siculi sitis: futurum: in sicilia ciui tatem capere: neq; si nõ caperetis tutum. Cæterum nolite Sthe sicori obitum fletu & planctibus prosequi: neq; illius casu solicite mini. Mortuum nanq; sthesicori corpus est: nomen autem per petuo in uita quidem gloriosum: ĩ memoria autem beatũ serua bitur. Præterea carmina & uaria poematum eius genera: & pu blice in omnibus tẽplis: & priuatim quisq; domi habeat: & hor tor & admoneo. Tunc enim uere morietur sthesicorus: quum carminum eius monumenta non amplius extiterint. Quamo brem ad alios quoq; homines ea mittenda curetis diligentur, nõ ignari longe maiorem quæ. talem uirum tulerit ciuitatem: q̃q̃ miserit: laudem consecuturam.

De morte

Alphonso Regi.

Vattuor phalaridis epistolæ: q̃s nup in alio libello iuentas: in latinũ traduxi: solita clementia tua: accipias oro diue Alphonse: qui miro amore & litteras & litterarum studiosos amplecteris: foues: extollis. Paruũ profecto munusculũ: nõ tñ: ut spero: serẽitati tuæ ingratũ. In his. n. dignã principe liberalitatẽ: clementiã: aĩ magnitudinẽ cognosces. Atq3 utinam non primũ oẽs editas ĩmortali nomini tuo ĩscriberem. Sed qđ factũ: ẽ: accusari potius q̃ emendari licet. neq3 optionis ulla utilitas est quũ res in integrum restitui nequit. Verum si serenitati tuæ studium meum placere intellexero: quicquid deinceps aggrediar: fœlicissimo nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilanti & Trasibulo.

Vas mutuo uobis pecunias dedius: teucro reddidisse dicitis. Teucer recepisse negat. Mihi hercle nulla causa est cur aut uobis: aut illi nõ credã. Vos ei tanq̃ amico reddidisse asseritis. Quãobrẽ ueritatis ignarus: ne cuipiã urm diffidere uidear: ac si acciperim: rõnes uestras admitto. Atq3 utinã potius semp me ueritas lateat q̃ fraudem deprehẽdã. Satius. n. multaꝝ pecuniaꝝ: q̃ amicoꝝ dãnum arbitror. quãdoqdẽ necesse est ut re depræhẽsa: q mentiendo mihi iniurias intulerunt: pro amicis inimici apud me habeantur.

Paurolæ filio.

On multas p deos ĩmortales a me pecunias te petere arbitror: sed facultates meas minores sẽtio q̃ ut filii possim uirtuti optemperare: Sed utinã in tot quot dicis ĩpẽdas. quod si ita facies: aĩcis potius q accipiãt: quã pr̃is liberalitate carminibus quẽ. n. clara præcedit largitio: sequitẽ ut aĩ sui magnitudĩe digna possideat. Vbi uero ad agẽdũ qs ꝓmptæ accesserit: ei fortuna officiosa sese paratãq3 exhibet. Noli igiẽ me qcq̃ ueritus huiusmõi uti uerbis: ac suspicari: tãq̃ nõ libenter pauca ĩ filiũ conferã: cuius gr̃a oĩa cõparaui. Tantũ n. abest: ut te ĩ amicos liberalitatis repræhendã: ut ĩcredibiliter delectatus te admoneã: quæ tãta hũanitate digna sũt sentias: ut nõ solũ ĩ pñtia aĩ tui magnitudinẽ oñdas: sed hac tibi obsequente fortuna: eãdẽ semper serues uoluntatẽ. Quod igitur tibi generose paurola: damus libenter damus & abs te recipimus gratiam: quom istum impendendi modum teneas: q tam bonam spem præse ferat: & uirtutem.

Peristheni.

obsequente fortuna

Vboli & Eriphādi q in me cōiurauerūt uxores q̄s captiuas ad me & tāq̄ pituras misisti: quom ante hac enixe interimere studuissem: nūc tū seruandas cēsui. Admiraris ꝓfecto qd̄ meā ī eas irā extinxerī sed si cām audieris: qd̄ ob īcredibilē quandā eaꝝ aīmi nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā quom eas p cōtarer an īsidiaꝝ ī me cōsciæ maritis suis fuissent: nō id mō: sed una quoqꝫ cū illis impeditū in tyrannū facturas se se asseuerauerūt. Et quom quā nā mea uel magna uel parua iniuria peterē: priuata qdē nulla sed publica dixerūt. Cōmunē nanqꝫ esse iniuriā liberā seruire ciuitatē. Rursū quonam pacto sui ī me odii meritū suppliciū funderem: interrogata morte respondert. Quamobrē qui tanta uirtute: & aī magnitudine morerent: eos uiuere: & non mori arbitratus peristhenes oportere: & ego iuste pepci. Et tu qcqd cū iis cepisti: accersitis eaꝝ necessariis redde ne ullam accepisse iniuriam conqueri possint. Euanoro.

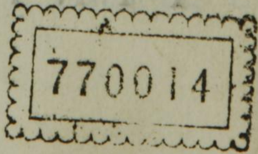
T te & himercēses oēs. īmo plurimos siculoꝝ nosse arbitror: qd̄ ī himera cōpositis ī me īsidiis. utpote iustior: cōiuratos exupaui. Nō. n. tētati facinoris in tēplo suo Iuppiter tā iniquos iudex extirisset: ut iuste illos rē aggressos tanq̄ iniustos ī eius tradidisset potestatē: q merito ab iis fuisset piturus: hæc nemo aliter existiaret. Veꝝ quō audiā sthesicoꝝ ægre ferre qd̄ īsidiaꝝ cām ī suā poesim eubolus & eriphādus rettulerint nolē eū ac si mihi id ꝑsuaserint, ægre ferre. Nā si eius poematibus: ut dicunt: attēdissent: non desperantis improbitatis: sed summæ bonitatis præmium accepissent.

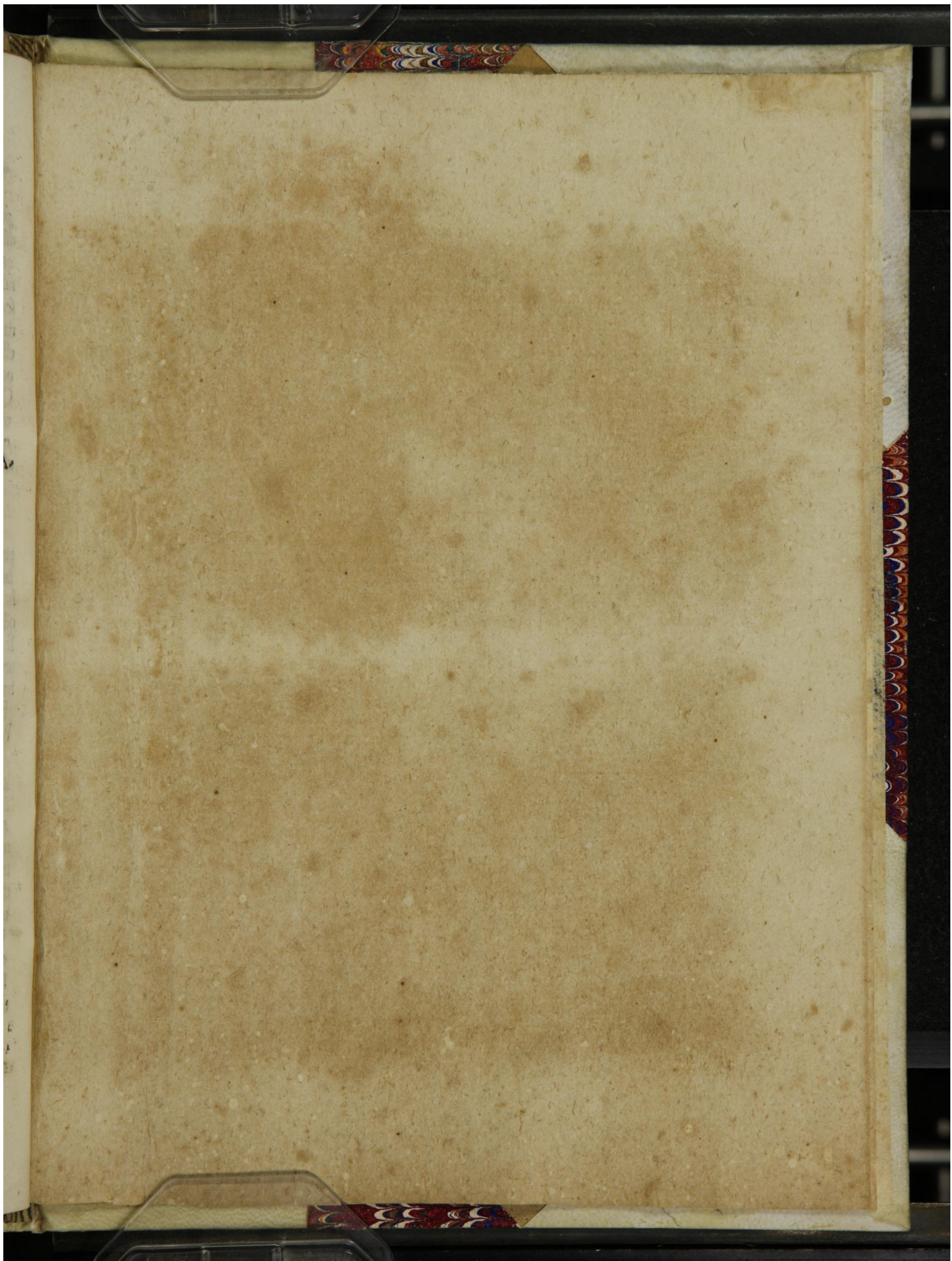
Franciscus Arrethinus Clar. atqꝫ præstan. Iuriscon. Francisco Pellato Patauio Regio Consiliario. Sol. D.

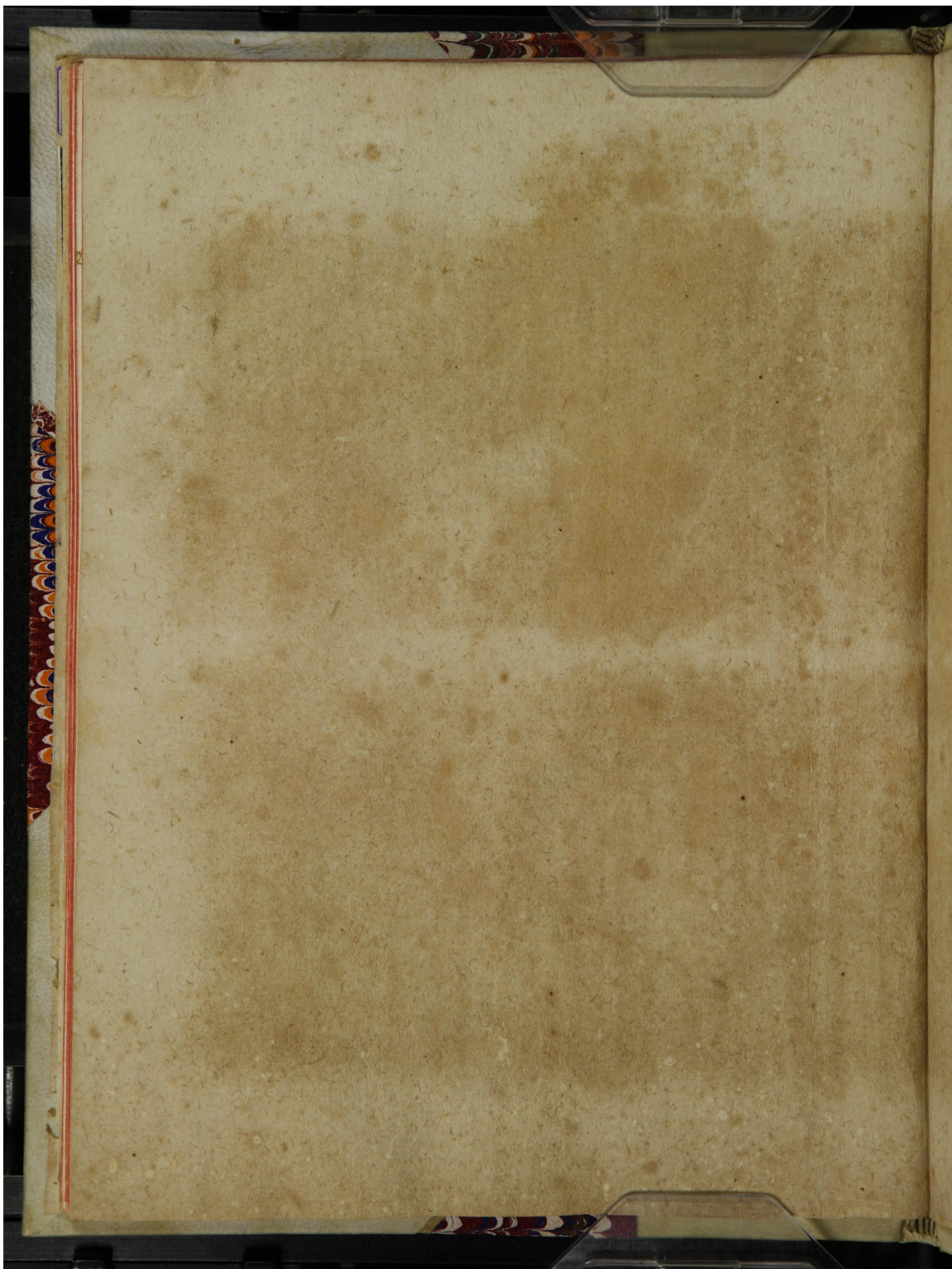
Cripsisti ad me frācisce patauie uir eximie: ut epistolas phalaridis q̄s pauloañ e græco ī latinū traduxeram ad te mitterē. Qua ex re q̄nti me faciat hūanitas tua oñdis: q res meas: licet īcultas: ꝓ tua ī me bēiuolētia: q̄ a doctor tuo legerent dignas duxisti. Ego āt: & si añ acceptas lr̄as tuas: de his ad te mittēdas cogitassē: dedisti tñ: ne arrogātiæ arguerer: q eas ad talē uiꝝ mittere auderē. Nūc quū spōte tua petas: tā libēti aīo ad te mitto: ut nō dare: sed accipe bn̄ficiū mihi uidear. Nā si subtili & ꝑspicaci iudicio tuo laudabūt: eas ī mediū ꝓferre ausus: doctorū iudiciū non amplius formidabo. Vale.

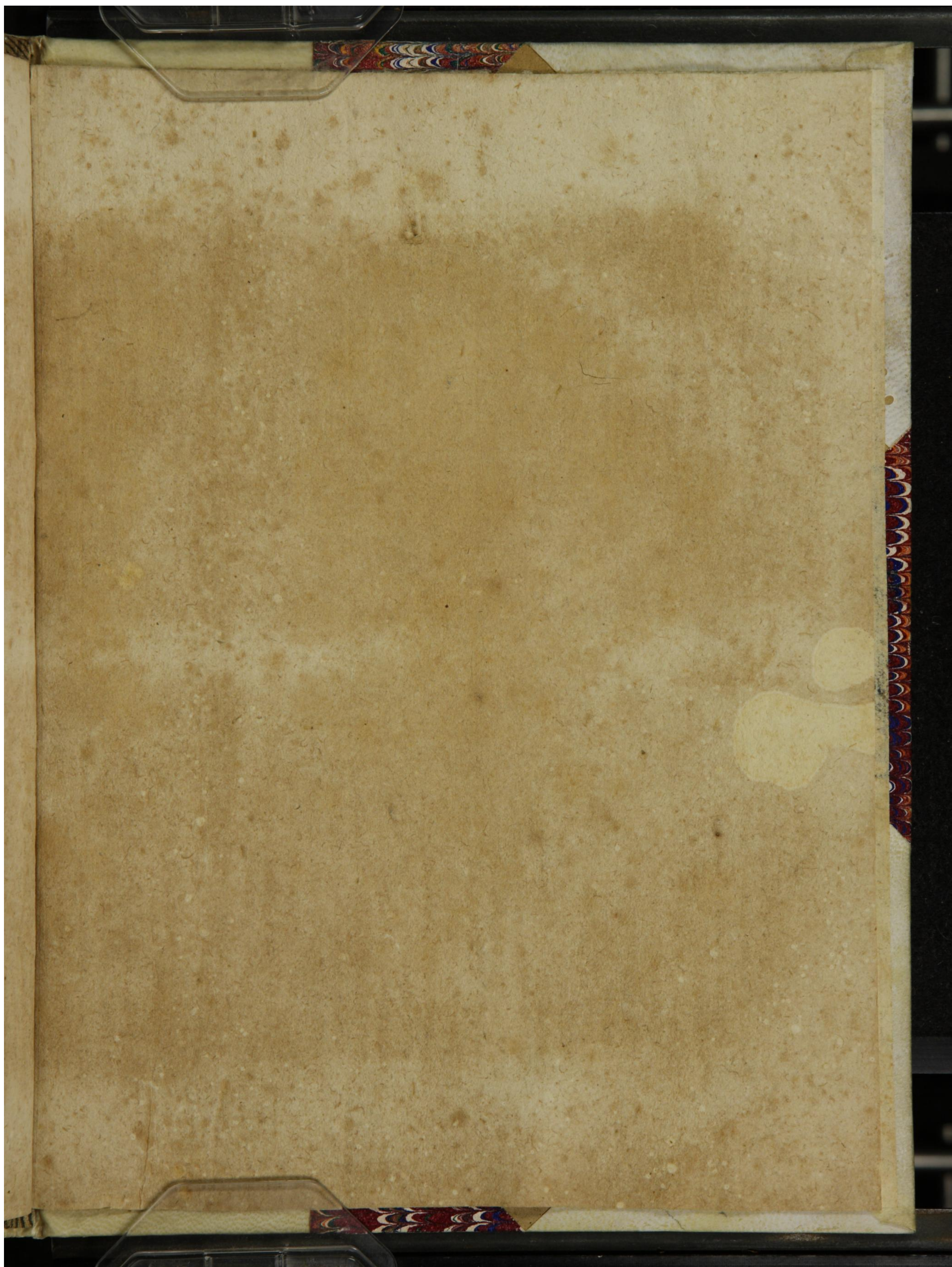
Epistolarum Phalaridis a Frācisco Arretino e græco in Latinū traductarum. FINIS.

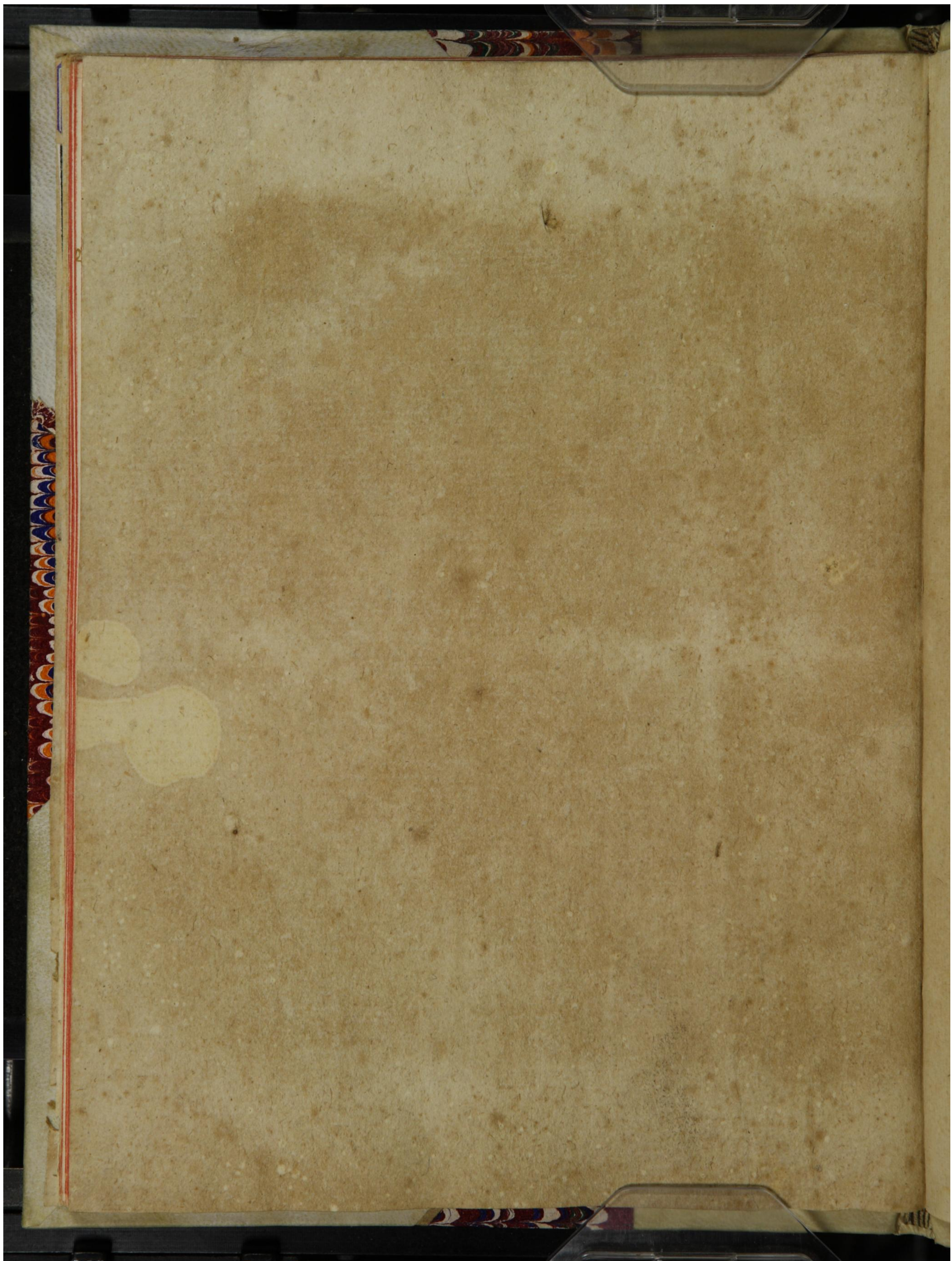
EPISTOLAE PHALARIDIS E GRAECO IN LATINVM TRADVCTAE.

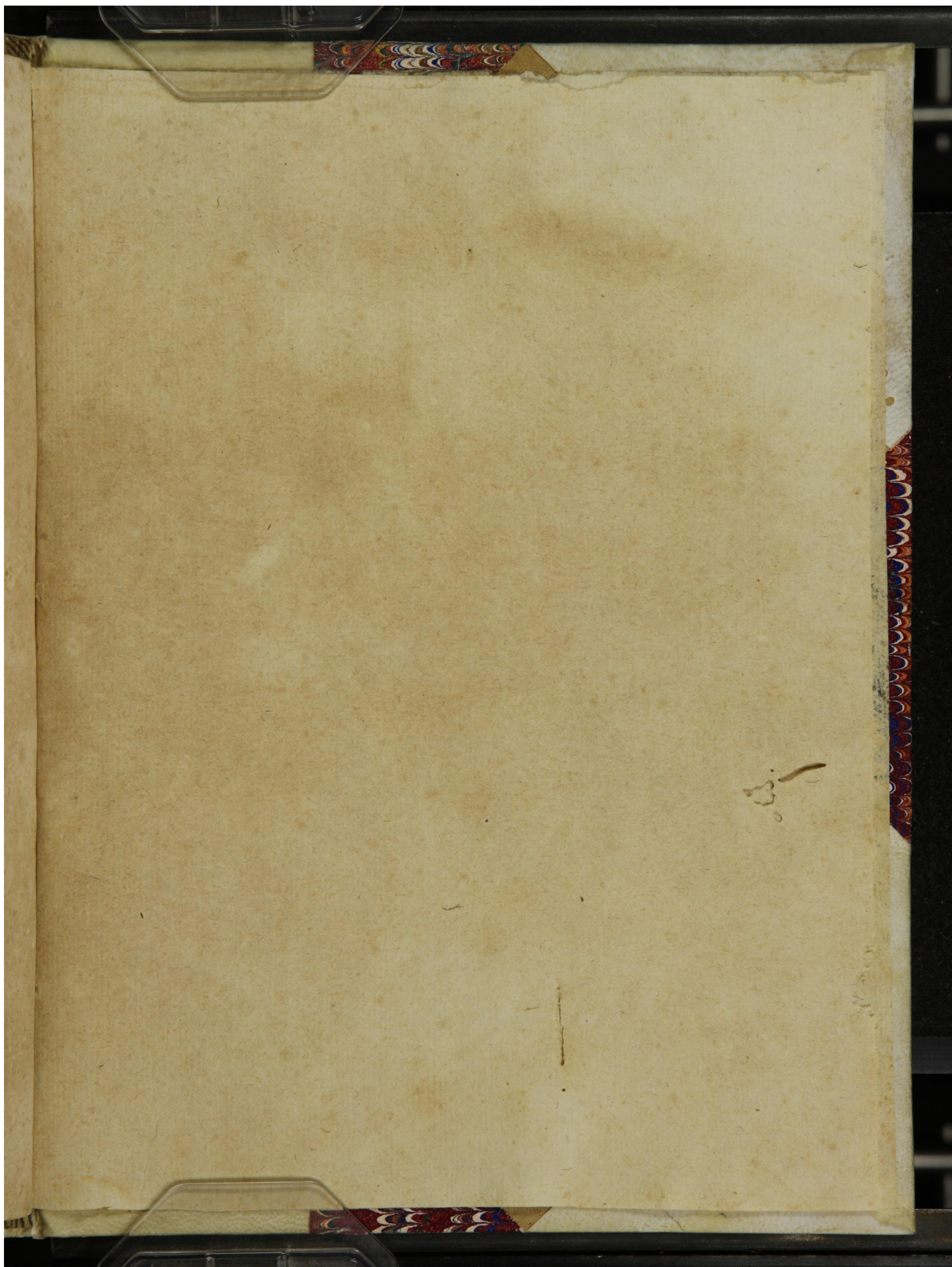

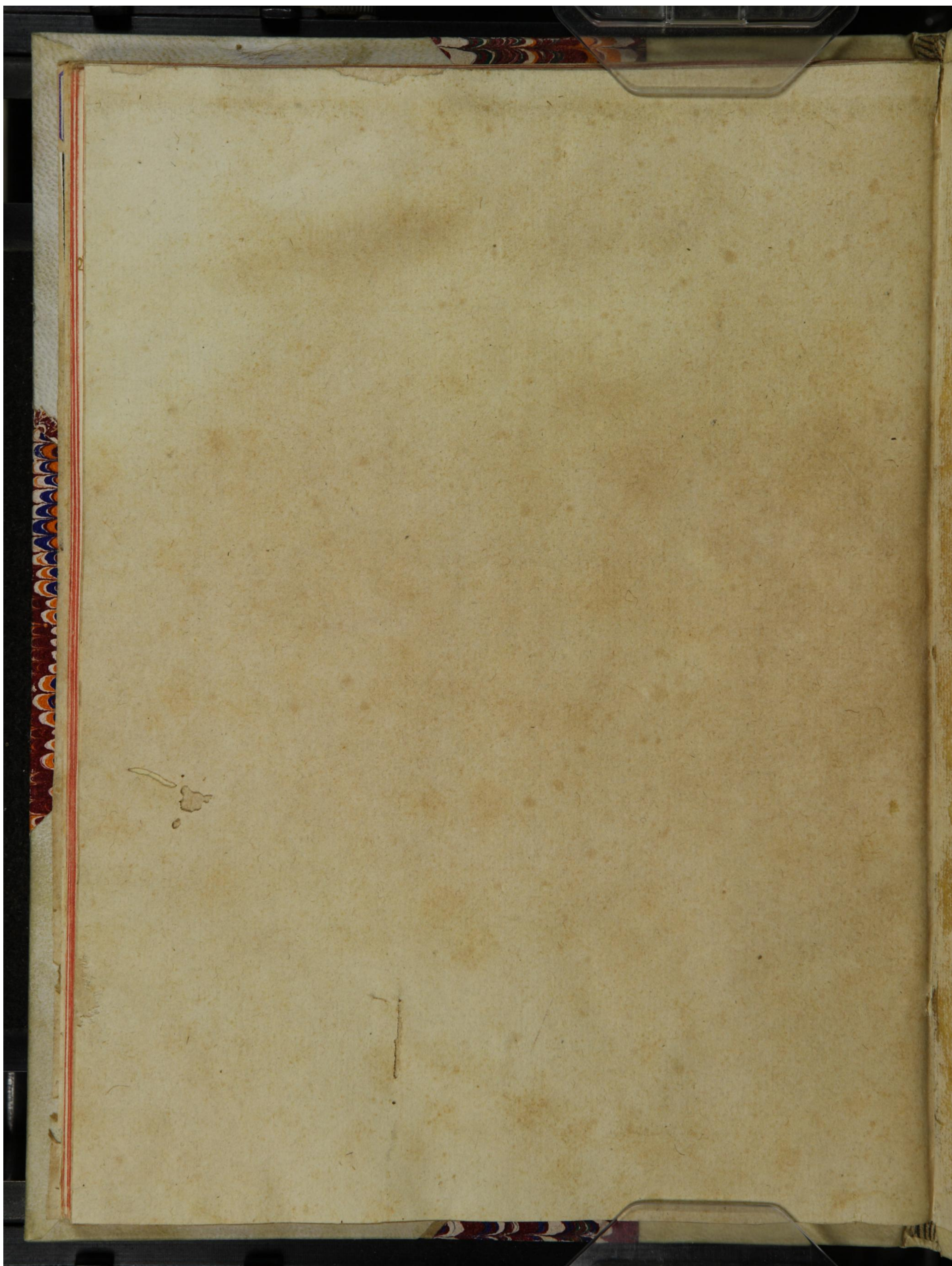

Esemplare completo, di c. 26.
(Hain 12878)
Ottobre 1921 [signature]